Nr. 7. WTOREK 11 STYCZNIA 1876 Rok 66.

GAZETA LWOWSKA

Wychodzi codziennie o godzinie 3. po południu z wyjątkiem świąt i niedziel.
Numer pojedyńczy kosztuje w miejscu 5 ct., pocztą 7 ct.
Biuro Redakcyi i Administracyi Ul. Czarneckiego 18.

Prenumerata z przesyłką pocztową wynosi rocznie 16 zł.; kwartalnie 4 zł.; miesięcznie 1 zł. 35 ct. W miejscu rocznie 12 zł.; kwartalnie 3 zł.; miesięcznie 1 zł.
Przewodnik naukowy i literacki, dodatek miesięczny do *Gazety Lwowskiej*, otrzymują cało i półroczni abonenci bezpłatnie, ćwierćroczni zaś i miesięczni za dopłatą, pierwsi 75 ct drudzy 80 ct. — Przewodnik prenumerowany osobno kosztuje 4 zł.

Jednorazowe inseraty obliczają się po 7 ct. kilkorazowe po 6 ct. od miejsca jednego wiersza.
Listy należy frankować. Reklamacye otwarte wolne są od opłaty pocztowej.

CZĘŚĆ URZĘDOWA.

Jego ces. i król. Apostolska Mość raczył Najwyższem postanowieniem z d. 12 listopada r. z. mianować najłaskawiej kanonika lwowskiej arcybiskupiej kapituły obrządku ormiańskiego, Grzegorza Romaszkana, ormiańsko-katolickim arcybiskupem we Lwowie.

Stremayr, w. r.

Jego ces. i król. Apostolska Mość raczył Najwyższem postanowieniem z d. 27go grudnia r. z. mianować najłaskawiej do tychczasowego pierwszego prezesa akademii umiejętności w Krakowie, profesora wszechnicy dra Józefa Majera, pierwszym prezesem tej akademii na dalsze trzy lata.

Stremayr, w. r.

Jego Excelencya pan Namiestnik, zamianował adjunkta powiatowego Leopolda Hlawatego ces. król. komisarzem powiatowym.

Według doniesienia c. k. Starosty w Cieszanowie, ustał zupełnie księgosusz w obrębie powiatu Biłgorajskiego w Królestwie Polskiem. Co się podaje do powszechnej wiadomości z nadmienieniem, iż okręg zarazy zaprowadzony w powiecie Cieszanowskim zniesiony został.

Dnia 8 stycznia 1876 został wydany i rozesłany z c. k. nadwornej i rządowej drukarni w Wiedniu II zeszyt Dziennika ustaw państwa, tymczasowo w wydaniu niemieckiem i zawiera:

Nr. 3. Obwieszczenie ministerstwa skarbu z 29 grudnia 1875 w sprawie taryfy opłat za docymastyczne i chemiczno - analityczne badania w generalnym urzędzie probierczym;

Nr. 4. Rozporządzenie ministerstwa obrony krajowej wydane dnia 31 grudnia 1875 w porozumieniu z ministerstwami spraw wewnętrznych, skarbu, sprawiedliwości, handlu i państwowem ministerstwem wojny co do nstanowienia zapłaty za podwody od kilometra tudzież co do normalnej wagi wozów mających służyć za podwody.

Nr. 5. Rozporządzenie ministerstwa spraw wewnętrznych i handlu z dnia 31 grudnia 1875 w sprawie tsks od leków z uwzględnieniem wag metrycznych zaprowadzonych ustawą z dnia 23 lipca 1871 (Dz. ust. państ. nr. 16 *ex* 1872.)

Nr. 6. Rozporządzenie ministerstwa spraw wewnętrznych wydane w porozumieniu z ministerstwem handlu d. 31 grudnia 1875 w sprawie używania wagi metrycznej (gramów) przy zapisywaniu recept lekarskich.

CZĘŚĆ NIEURZĘDOWA.

Lwów, 11 stycznia.

O właściwym charakterze i znaczeniu politycznem obecnych rokowań austryacko-węgierskich w sprawie handlowo cłowej i bankowej zagranica posiada wcale fałszywe wyobrażenie. Mówimy tu o zagranicy o tyle, o ile ją poznać możemy z dzienników, bo nie wątpimy, że koła bliżej i poważniej zetknięte ze sprawami publicznemi mają o wszystkiem jasne wyobrażenie mimo skomplikowanego charakteru austryacko-węgierskich ustaw konstytucyjnych. Ale ostatecznie ogół czytający dzienniki nie może studyować obcych konstytucyi, nie posiada innych źródeł informacyjnych, któreby go przekonały o błędzie, więc ślepo wierzy poglądom wygłoszonym przez płytkich publicystów. Z tego powodu za granicą powszechnie panuje przekonanie, że dzisiejsze rokowania pomiędzy gabinetami Przed- i Zalitawii rozstrzygają nietylko o sprawach drugorzędnych, nietylko o zmiennych postanowieniach ugody lecz także wprost o wątku ugody. Niejednemu Francuzowi lub Anglikowi a może nawet Niemcowi wydaje się, że w Austryi wkrótce nastąpią straszne rzeczy, że przez noc powstanie na karcie europejskiej nowe państwo węgierskie niczem nie związane z Austryą w jedną całość. Kto nie grzeszy tak wygórowaną ignoracyą stosunków, ten przynajmniej przesadza doniosłość rokowań przypuszczając na pewne, że odbije się ona bardzo silnie na stanowisku Austryi w jej stosunkach międzynarodowych z innemi państwami. Podnosiliśmy sami z tej strony doniosłość obecnych rokowań wyrażając opinię, że dla monarchii jako jednolitego organizmu państwowego wobec zagranicy nie może być obojętnem zerwanie węzłów ekonomicznych, które wraz z innemi łączą Austryę i Węgry. Ale gdyby nawet rokowania pełzły na niczem, co na szczęście dziś jest daleko mniej prawdopodobnem niż przed kilku dniami, to jeszcze zagranica niemiałaby żadnego powodu do tak żywego interesowania się ich skutkami. Dualizm austryacko-węgierski jest instytucyą polityczną a nie związkiem handlowo-cłowym lub bankowym, któryby każda strona co kilka lat zrywać mogła. Właściwą podstawą dualizmu jest solidarność politycznych interesów a tej bynajmniej nie zaprzeczają nawet zagorzelcy węgierscy, którzy najdalej idą w pretensyach swoich. Na wszelki zatem wypadek pozostanie nietkniętą organiczna łączność obu części monarchii a z nią pozostaną także nietknięte właściwe organa t. j. wspólne ministerstwo i delegacye. To powinno wystarczyć zupełnie na uspokojenie zagranicy.

Nowym domysłem tłumaczą teraz w Berlinie powód, dla którego ks. Bismarck wrzekomo postanowił już zerwać z stronnictwem narodowo - liberalnem i wytworzyć sobie inną większość, którąby była bezwarunkowo powolną jego planom administracyjnym i ustawodawczym. Według tej nowej wersyi ks. Bismarck miałby być teraz bezbronnym wobec większości narodowo-liberalnej, bo stracił środek presyi, który go dotąd jeszcze nigdy nie zawiódł, t. j. nie może stawiać kwestyi gabinetowej. Groźba dymisyi dotąd była straszną dla większości, dopóki nie uległo wątpliwości, że cesarz Wilhelm nie zezwoli na to, ażeby jego wielki kanclerz padał ofiarą zwykłego nieporozumienia parlamentarnego. Większość miała w takim razie przed sobą trudny dylemat: odwrót albo przygotowanie się na nowe wybory i poddanie się wszelkim konsekwencyom trudnego starcia z potężnym kanclerzem. Dziś stanowisko ks. Bismarcka miało uledz u dworu znacznym zmianom. Żywioły wrogie mu od samego początku podwoiły wrzekomo swoje zabiegi i mimo zupełnego upadku sprawy hr. Arnima, we wszystkich instancyach zachwiały nią sympatye cesarza dla kanclerza. Nie mogąc liczyć na dawne poparcie cesarza, ks. Bismarck nie wystąpił już z kwestyą gabinetową przy obradach nad nowelami karnemi przewidując, że wytrwanie na dotychczasowem stanowisku naraziłoby go w niedługim czasie na upadek, postanowił wrzekomo pokrzyżować plany konserwatywnym spiskowcom przez skierowanie swej polityki na tory przez nich wskazane cesarzowi. Wersyta ta wydaje się nam nietylko nieprawdopodobną w najwyższym stopniu lecz nawet wprost niemożliwą. Choćby liberalizm księcia Bismarcka był istotnie tylko kilkuletnim kaprysem politycznym, to jeszcze sama ambicya nie pozwalałaby mu z obawy przed intrygami zakulisowemi zrywać zupełnie z świeżą przeszłością i umizgać się do tych, których do niedawna tak niemiłosiernie ścigał i gromił na każdym kroku. Ks. Bismarck zawsze grzeszył więcej ambicyą i popędliwością polityczną aniżeli dziecinnem przywiązaniem do władzy i schlebianiem chwilowym prądom. Dymisya byłaby dla niego zawsze stokroć milszą niż zatrzymanie władzy pod warunkami tak upokarzającemi. Uwierzylibyśmy może tej wersyi, gdyby ks. Bismarck dopiero teraz rozpoczynał swoją karyerę i nie chcąc poświęcić wielkich planów chwilowym nieporozumieniom, okupywał dla nich możność urzeczywistnienia t. j. władzę, podobnem upokorzeniem. Ale dziś ks. Bismarck dokonał już dzieł, o których marzył, posiwiał w służbie na najwyższych posadach i radby odpocząć po tyloletniem natężeniu sił swoich. Władza jest dziś dla niego ciężarem, którego kilka razy chciał się pozbyć dobrowolnie.

W kilku wypadkach objawił już rząd francuski dość jasno, w jakim kierunku i duchu zamierza wpływać na wynik przyszłych wyborów. Wierny swojemu przekonaniu, że Francya potrzebuje niezbędnie poważnej koalicyi stronnictw konserwatywnych, któreby stały na straży ustroju społecznego w obec niezmordowanych zapędów stronnictwa radykalnego, p. Buffet snać wydał prefektom instrukcyę, ażeby popierali w legalny sposób tylko kandydatów, zdolnych do

Opowieść zimowa.

I.

Zjawiska olbrzymich, większych niż w którejkolwiek innej części kraju zasp śnieżnych w okolicy Złoczowa, jakie w tym roku nawiedziły tamte strony, nie są tam nadzwyczajnością. Kto zna dokładnie okolice tego miasta lub kto je zamieszkuje, opowiedzieć może niejedną z przygód, jakie się tam rok rocznie prawie zdarzają w porze zimowej. Grzbiet wysokiego pasma gór, stanowiących dział wodny europejski, przesuwającego się tu z południa ku północy, poorany jest rozlicznemi wązkiemi dolinkami i jarami, wzdłuż i w poprzek, a w pośrodku nich małemi grupami rozsiadły się liczne wioski i przysiołki, stanowiące niegdyś po większej części najgłówniejszą fortunę rodziny Sobieskich.

Otóż za dziedzictwa Jakóba Ludwika Sobieskiego, najstarszego syna króla Jana, który często zamek złoczowski zamieszkiwał, przypadła z roku 1727 na rok 1728 nadzwyczaj sroga i kopna zima. Królewicz był właśnie podówczas w Złoczowie, gdzie wraz z przyboczną radą swoją czynił starania do objęcia w posiadłość swoją pozostałej po zgonie swego brata Konstantego fortuny żołkiewskiej. W czasie bowiem działu majątkowego między rodziną króla Jana III, przypadł właśnie klucz Żółkiewski królewiczowi Konstantemu, który go przed zgonem swoim w Żółkwi w r. 1726, nie mając potomstwa, pozostawił jako dożywocie w dzierzawie żony swej Maryi Józefy.

Chociaż zadłużone ogromnie dobra Żółkiewskie nie wielkie obiecywały korzyści królewiczowi Jakubowi, to wzgląd na wygodniejsze i daleko obszerniejsze mieszkanie, wzgląd na sposobność zajęcia zamku w którym się wychował, a dalej namowy doradców skłoniły go do tego, iż przemocą prawie wyrugował pozostałą wdowę z posiadłości żółkiewskich i przeznaczył jej na mieszkanie blisko Złoczowa położone miasteczko Pomorzany.

Wspaniałość zamku Złoczowskiego, położonego właśnie na zachodnim stoku wspomnionego płaskowzgórza, a szczególnie jego silne fortyfikacye nie ustępowały niemal sławie zamku żółkiewskiego. Zbudował go w tym rozmiarze, w jakim go dotąd widzimy, król Jan III w połowie XVII wieku, używając do tego jeńców tureckich i tatarskich, na których nie brakowało nigdy pogromcy pogańskiej dziczy.

Cały zamek stanowi dotąd jeszcze obszerny czworokąt z narożnemi bastyonami, obwiedziony dokoła głęboką fosą i wyniosłemi murami, po za którem i wewnątrz wznosiły się wysokie wały, gdzie znowu ustanione były do obrony zamku i miasta niegdyś olbrzymie działa. Po rogach tych wałów znajdowały się zachowane dotąd, małe wieżyczki z ciosowego kamienia, jakby strażnice, ozdobione herbami, a nad bramą wjezdną w pośrodku murów od strony zachodniej, wznosi się dotąd jeszcze mała oficyna, dawniej główna strażnica zamkowa, na której szczycie w czasie pobytu tu króla lub kogoś z rodziny królewskiej, powiewała przez cały czas chorągiew ozdobna barwami herbu Sobieskich i Bethunów de la Grange.

Otóż w tym to zamku bardzo było gwarno przy schyłku roku 1727, pomimo że było to w połowie grudnia a zima srożyła się z niezwykłą surowością tego roku. Przed samemi świętami przez kilka dni i nocy sypał śnieg nieustannie a tak gwałtownie i gęsto, że w dzień było prawie ciemno. Dopiero na kilka dni przed Nowym Rokiem wypogodziło się znowu i silny mróz w skorupę śliską pościnał powierzchnię naniecionych wałów śniegu, ułatwiając potroszę komunikacyę, która jednak była niebezpieczną, gdyż łatwo załamywała się skorupa wierzchnia, a ludzie i konie ginęli bez śladu w olbrzymich zaspach.

Wskutek tak fatalnej drogi, potrzeba było dla jednomilowej przestrzeni poświęcić nieraz połowę dnia całego, bo konie ustawały co chwila i tonęły w śniegu, tak że niekiedy służba musiała odgrzebywać konie i sanki — to też okoliczna szlachta, pragnąc na Nowy rok złożyć osobiście powinszowanie królewiczowi, przez cały tydzień zwlekała się do zamku. Najliczniejszej jednak liczby gości dostarczyli tym razem dworzanie i dzierżawcy.

Z dworzan przybyli na zamek złoczowski Antoni Leszczyc Grabianka, chorąży ziemi czerskiej i jeneralny komisarz wszystkich posiadłości królewicza, za nim pan Michał Korwin Szymborski, hrabia państwa rzymskiego i kawaler orderu św. Szczepana, dalej Franciszek Fieciszek Wierusz Kowalski, kawaler maltański, Daniel Wyhowski, kasztelan miński, Mikołaj Koc, sędzia grodzki bełzki i Aleksander Siedlecki, stolnik inflancki. Tych pięciu stanowiło najwyższą radę nadworną królewicza. Za nimi szli Antoni Zukowski i Chlebowski sekretarze, Franciszek de Corrade podskarbi, Dymitr Dołżański i Józef de Molinow kawalerzy pokojowi, Jan Iłgowski, Józef Fojteig, Józef Padlewski i Jan Zukowski podrzędni dworzanie, nakoniec Jan Szpanner porucznik gwardyi, Jan Siemiginowski koniuszy, i spowiednik królewicza ks. Jerzy Mocki, kanonik płocki. Wszyscy tu wymienieni stanowili jakby nieodstępne grono królewicza, za nimi szła dość znaczna liczba ekonomów, leśniczych, pisarzów i tym podobne funkcye sprawujących oficyalistów.

W gronie dzierżawców, którzy tym razem dość licznie się zebrali, widziano tu na czele ks. Atanazego Szeptyckiego, władykę gr. kat. lwowskiego. Dla braku dogodnego pomieszkania we Lwowie, przebywał niemal stale w Uniewie, wsi pobliskiej Złoczowa, należącej dotąd do dóbr stołowych metropolitów lwowskich. Widziano go często podówczas na dworze królewicza, a nawet w apartamentach zamku złoczowskiego wyznaczone miał osobne dla siebie pomieszkanie. Ksiądz władyka wybawił raz bowiem królewicza z ciężkiego kłopotu, udzieliwszy mu pożyczki w sumie 190.000 złp. w brzęczącem złocie — a suma ta właśnie w owym czasie w dzień św. Trzech Króli miała być biskupowi zwrócona. Ks. Szeptycki dobry był gospodarz; dzierżawił już przedtem z rąk królewicza Konstantego dobra Pomorzańskie, a liczne pasieki w okolicy tamtejszej i dziesięciny pszczelne dostarczały mu obfitych zapasów miodu i wo-

wytworzenia takiej koalicyi. Z tego powodu zdarzyło się już, że w niektórych okręgach sami legitymiści cieszą się sympatyami władz rządowych, a w innych okręgach narażeni są na przeszkody z tej strony. To samo można powiedzieć o bonapartystach i orleanistach a nawet o owych republikanach, którzy dopiero w ostatniej chwili odstąpili od przekonań monarchicznych na rzecz republiki z marszałkiem Mac-Mahonem na czele. Jednem słowem, rząd nie robi różnicy pomiędzy frakcyami monarchicznemi; każda z nich może liczyć na życzliwość władz, jeżeli przedstawi kandydatów pełnych umiarkowania i gotowość do wspólnej pracy i obrony interesów zagrożonego społeczeństwa. Natomiast do własnych tylko sił agitacyjnych ograniczyć się muszą kandydaci skrajni bez różnicy, czy jestto legitymista, uznający w marszałku Mac-Mahonie tylko namiestnika królewskiego i zniecierpliwiony powolnością hr. Chamborda, czy bonapartysta, wypowiadający głośno zasadę, że ustawy konstytucyjne nie mogą i nie powinny wstrzymywać bezzwłocznego urządzenia plebiscytu, czy orleanista, dla którego prezydentura marszałka Mac-Mahona jest tylko parawanem, osłaniającym niebezpieczne machinacye dynastyczne, czy wreszcie republikanin, pragnący widzieć jak najprędzej Gambettę na miejscu marszałka Mac-Mahona. Że rząd słusznie obawia się zarówno radykałów legitymistycznych jak republikańskich, przyznać musi każdy, kto zna genezę ostatniej koalicyi parlamentarnej, zakończonej wiadomym wynikiem wyborów senatorskich. Wszakże twórcami tej nienaturalnej koalicyi byli właśnie zagorzali legitymiści. Przysłowie, że ostateczności stykają się ze sobą, nigdy nie ziściło się tak namacalnie jak właśnie w tym wypadku. W wyborze środków wiodących do celu, każdy radykalizm jest ślepy, a jeżeli kiedy, to właśnie teraz Francya potrzebuje reprezentantów nietylko świadomych niebezpieczeństwa grożącego społeczeństwu i jego dobru, lecz także mających jasny pogląd na środki do celu wiodące.

Z powodu kilkudniowej przerwy w odbiorze dzienników zmarniała dla nas wiadomość, która w pierwszych dniach bieżącego roku wywołała niemałą sensacyę w świecie politycznym a dziś podzielać już zaczyna smutny los wszystkich sensacyjnych jednodniówek, które fantazyi dziennikarskiej zawdzięczają swój byt i rozgłos. Wiadomość ta pochodzi z Włoch i odgrywa się na tamtejszej widowni politycznej. Król przyjmując życzenia noworoczne generalicyi miał wyrazić nadzieję, że przy pomocy swojej dzielnej armii wkrótce dokona ważnego dzieła. W urzędowym doniesieniu o mowie niebyło wzmianki o tym ustępie ale to nie zraziło alarmistów. Król powiedział te słowa choć urzędowy dziennik stara się ukryć prawdę dla uspokojenia umysłów! Tak powiedzieli sobie alarmiści i popisali niestworzone rzeczy o wojennych zamiarach króla Wiktora Emanuela. Dwadzieścia cztery godziu wystarczyło, ażeby opinia publiczna uznała, że ma do czynienia z prostą mistyfikacyą albo zbytnią drażliwością dziennikarzy na każde smielsze słówko wypowiedziane do reprezentantów armii. Choćby król włoski wyraził przed generałami nadzieję, że liczy na armię, gdyż może ona wkrótce powołaną zostanie do ważnego dzieła, to jeszcze nie widzielibyśmy w tem nic strasznego. Chwila dzisiejsza niema najmniejszego podobieństwa z erą wiecznego pokoju, o ile era ta jest nam znaną z filozoficznych marzeń. Że dziś wśród najgłębszej ciszy pokojowej paść może niespodzianie hasło wojenne, dowiódł r. 1870. Król Wiktor Emanuel mógł mieć na myśli podobną niespodziewaną katastrofę a ponieważ z generałami nie mógł rozmawiać o ustawie karnej albo o organizacyi władzy podatkowej lecz o wojsku i o wojnie, więc niepotrzeba się tak skrupulatnie liczyć z każdem słówkiem. Trzeba zaś niemieć żadnego wyobrażenia o stosunkach włoskich, ażeby przypuszczać, że z Włoch paść może hasło wojenne do Europy. Włochy są dziś ze wszystkich mocarstw najmniej usposobione do roli wyzywającej. Cały naród czuje dobrze, że pokój jest mu tak potrzebny jak powietrze, że wśród dzisiejszego rozstroju społecznego i administracyjno-skarbowego królestwo włoskie mogłoby tylko podjąć walkę, która została mu narzuconą, której ominąć nie może żadnemi honorowemi ustępstwami.

SPRAWY MONARCHII

— Najj. Pani mianowała najwyższem postanowieniem z dnia 2 stycznia r. b. pp. Melanię ks. Metternich-Winneburg z domu hr. Zichy-Ferraris i Ilonę Tiszę de Boros-Jenö, z domu hr. Degenfeld Schonburg, Swemi damami pałacowemi.

— Na rzecz zakładu wychowawczego dla córek oficerskich w Hernals, wpłynęło dotychczas ogółem 190.760 złr. 58 centów w gotówce i 12.700 złr. w obligacyach.

— Celem zachęcenia austryacko-węgierskich artystów do wzięcia udziału w wystawie dzieł sztuki odbyć się mającej w tym roku w Monachium, dozwolił Najj. Pan najwyższem postanowieniem z d. 18 grudnia r. z. ażeby wszystkie skarby sztuki austryackiej znajdujące się w prywatnem posiadaniu Najj. Pana, zostały wysłane na tę wystawę.

— W handlu księgarskim pojawiła się druga część zbioru wyroków wydanych przez trybunał państwowy, zestawionych skrzętnie i umiejętnie przez dr. Antoniego br. Hye Głunek'a. Ta część zawiera wszystkie orzeczenia wydane w ciągu lat 1874 i 1875, w liczbie 96. Orzeczenia mają według słów wydawcy dostarczyć dowodu, że trybunał państwowy przestrzegał zawsze stanowiska, przepisanego przez parlament dla trybunału administracyjnego, t. j. że jako trybunał sądowy mający orzekać w sprawach prawa publicznego i administracyjnego, nietylko baczył na każdy poszczególny wypadek jemu do orzeczenia przedłożony, ale także stawiał kierujące zasady w sprawach prawa publicznego. Br. Hye mniema, że obydwa trybunały prócz wzniosłego swego zadania, t. j. wyrokowania w sprawach spornych, przyczynią się wielce swemi orzeczeniami do jednostajnego zastosowania prawa publicznego i utorują drogę racyonalnej kodyfikacyi austryackiego prawa administracyjnego.

— Z Pragi dowiaduje się *Presse*, że rząd oznajmił czeskiemu wydziałowi krajowemu, iż sessya sejmu czeskiego zostanie otwartą 6 marca a zamkniętą d. 8 kwietnia. Sejmy krajowe mają pokończyć swe prace przed wielkim tygodniem, albowiem po świętach wielkanocnych zgromadzą się delegacye wspólne. Od czeskiego wydziału krajowego żąda rząd dokładnego spisu wszystkich tych spraw, które mają być przedłożone sejmowi. Ustawa leśna, której odroczenie w roku zeszłym spowodowało barona Riese-Stallburga do złożenia mandatu poselskiego i do wystąpienia z rady kultury krajowej, przyjdzie znowu na porządek dzienny tegorocznej sessyi sejmowej.

— Dziennik węgierski *Ellenör* konstatuje, że z wyjazdem ministrów austryackich z Budapesztu uważać należy rokowania za zawieszone. Ponieważ rokowania te nie doprowadziły do rezultatu pożądanego, przeto będą one z obu stron zachowane w tajemnicy. — Wbrew oświadczeniom dziennika *Hon*, że w zapatrywaniach obu rządów panują zasadnicze różnice, oświadcza *Pesti Naplo* że w kwestyi cłowej nastąpiło porozumienie obu rządów. Równocześnie donosi *Naplo*, że węgierski minister skarbu Szell, wyjedzie do Wiednia d. 11 b. m. celem stanowczego załatwienia kwestyi bankowej.

— Obie Izby sejmu węgierskiego odbyły d. 8 b. m. posiedzenia. Izba wyższa przyjęła do wiadomości konwencyę rumuńską. Izba niższa załatwiła cały szereg petycyj i odroczyła rozprawy nad ustawą o reformie administracyjnej do poniedziałku.

SPRAWY ZAGRANICZNE

(List gończy za hr. Arnimem.)

Jak donosi korespondent *Presse* wyda berliński sąd karny niezadługo list gończy za hr. Arnimem. „Hrabia któremu odmówiono proszonej zwłoki w odbyciu kary, zostanie wkrótce zawezwanym aby się sam stawił przed sąd berliński. Jeżeli nie stanie, wyda sąd przeciw niemu list gończy. Hrabia zostanie aresztowanym, skoro pokaże się na ziemi niemieckiej, wszystkie władze policyjne mają rozkaz przystawienia go do Berlina. Nie ulega żadnej wątpliwości, że hr. Arnim wystrzegać się będzie pojawienia się w Niemczech, zwłaszcza, że grozi mu także proces o obrazę majestatu za broszurę *pro nihilo.* Po upływie krótszego lub dłuższego czasu otrzyma on niezawodnie amnestyę, poczem spokojnie będzie mógł powrócić do dóbr swych w Prusiech. O wytoczeniu procesu o zbrodnię stanu nic już nie słychać".

(List Gambetty.)

Gdy wszystkie niemal stronnictwa polityczne wystąpiły z programami i odezwami do wyborców, przywódzca stronnictwa radykalnego nie chciał pozostać w tyle i wystosował do pewnego członka rady departamentowej w Cahors list, w którym podaje przyszły program stronnictwa, którego jest przywódzcą. Na wstępie ostro polemizuje Gambetta z przeciwnikami republiki, następnie zaś tak dalej pisze: „Życzenia kraju zostały spełnione, Izba rozwiązana, republika ogłoszona legalną formą rządu, a senat, który tyle wzniecał obaw, będzie czujnym stróżem sprawy republiki. Obecnie zaś prawo powszechnego głosowania ma uzupełnić i przeprowadzić dzieło swoich pełnomocników. Na podstawie tego prawa mają się odbyć wybory do senatu i do Izby deputowanych a od wyborów tych będzie zależeć spokój, bezpieczeństwo a nawet potęga Francyi. W każdym departamencie, w każdym okręgu powinni wszyscy dobrzy obywatele przejąć się odpowiedzialnością, jaka na nich cięży i wpływać w kierunku swoich przekonań politycznych na wynik wyborów. Nie wątpię, że wszyscy przystąpią z wielką gorliwością do walki wyborczej. Nadchodzące wiadomości ze wszystkich części kraju świadczą, że Francya gorliwie zabiera się do czynności wyborczych, a przecież jest jeszcze wiele departamentów, w których zmysł polityczny drzemie i w których zwolennicy sprawy republikańskiej dla braku spójni nie poznali jeszcze swojej siły i potęgi. Ileż tam żywiołów pilności i moralnych i materyalnych zasobów, dobrej woli i zdolności, a mimo to ileż tam sił marnieje! Brakuje jedności, wspólnego ogniska; a przecież konieczną jest rzeczą przywrócić tę jedność, uszykować siły i wkrótce już podać wspólny program do powszechnej wiadomości. Wspólne ognisko zostanie utworzonem, jeżeli w głównem mieście departamentu utworzy się komitet centralny, złożony z reprezentantów wszystkich okręgów; programem zaś niechaj będzie: energiczna obrona konstytucyi lutowej, walka przeciw przywróceniu monarchii, odroczenie rewizyi konstytucyi do r. 1880 z zastrzeżeniem, ażeby ta rewizya miała na celu ulepszenie konstytucyi republikańskiej. W takim razie potrzeba tylko zwołać wyborców senatorskich i z konstytucyą w ręku wykazać im sytuacyę polityczną, konieczność położenia, względy na stosunki zagraniczne, tudzież dowieść im, że jest obowiązkiem nietylko republikanów i demokratów, lecz każdego patryoty bronić i ochraniać republikańską formę rządu. Należy dalej oświadczyć wyborcom, że Francyi jako niezwyciężonej społeczności demokratycznej pozostaje tylko wybór między zepsutemi i zacofanemi rządami samowładzcy a demokratycznemi rządami kraju przez kraj. W tym duchu trzeba dawać wyjaśnienia i wykazywać, że prawdziwi i jedyni konserwatyści są ci, którzy bronią istniejącej formy rządu, zaś sprawców zakłóceń porządku publicznego i anarchii trzeba szukać w obozie nieprzyjaciół konstytucyi. Ludność nasza jest trzeźwą i praktyczną, kieruje się zdrowym rozsądkiem, a oddana pracy pozna, po której stronie pewność, po której zaś niebezpieczeństwo i awanturniczość. Do senatu i Izby deputowanych wybierajcie więc Panowie, otwartych i uczciwych republikanów, przyczem nie potrzebujecie pytać się o datę i pobudki ich przekonań. Stałość charakteru, bezinteresowność i uczciwość oto warunki, które kandydaci nasi mieć powinni. Kandydatów ma wam podać komitet a nie ja. Na kandydatach nie będzie wam zresztą zbywać. Tym razem powinny wybory lepiej wypaść, niż w r. 1871, kiedy działano w pospiechu, w tajemnicy i wśród nacisku okropnej inwazyi nieprzyjaciela zagranicznego; tym razem będzie się kandydatów porównywać, a najlepszych i najgorliwszych wybierać. Czas nam już bowiem wrócić do dawnych tradycyj narodowych, wolności i postępu i nie znosić nadal, ażeby kraj Cavaignaców stawał się przytuliskiem dla Nepoleonów."

Journal des Debats organ umiarkowańszych republikanów nie ma dość słów pochwały dla powyższego pisma Gambetty. „Program postawiony przez szanownego deputowanego Sekwany — pisze ten dziennik — da się ująć w następujące trzy punkta: obrona konstytucyi lutowej, sprzeciwianie się wszelkim dążnościom zmierzającym do przywrócenia monarchii, a w końcu odroczenie rewizyi do r. 1880 z tem wyraźnem zastrzeżeniem, ażeby rewizya ta miała na celu li ulepszenie istniejącej konstytucyi. Dla osiągnięcia tego celu doradza p. Gambetta wybierać uczciwych republikanów nie zważając na datę i pobudki ich przekonań. Dalecy więc jesteśmy od czasu, w którym doktrynerzy republiki wzbraniali przystępu do swojej świątyni niewtajemniczonym. Pięcioletnie doświadczenie wykazało najroztropniejszym i najobrotniejszym mężom stronnictwa republikańskiego, że skrajne zasady i tendencye szkodzą tylko sprawie republiki. Zresztą sam p. Gambetta przebył wielką drogę i nabył wiele doświadczenia, od czasu słynnej swej mowy w Grenoble do chwili napisania powyższego listu!"

(Sprzedaż dóbr na Litwie.)

Z prawitielstwiennego Wiestnika dowiadujemy się, że w b. m. będzie się sprzedawało przez publiczną licytacyę w rządzie gubernialnym wileńskim 15 majątków, położonych w trzech guberniach: wileńskiej, kowieńskiej i grodzieńskiej. Nabywać te majątki według piątego punktu objaśnień dziennika urzędowego „mogą w prowincyi północno zachodniej wszyscy, którzy nie są pochodzenia polskiego i żydowskiego". Sprzedaż odbywa się wyłącznie z powodu nieuiszczenia się z długów skarbowych lub prywatnych. W gubernii wileńskiej sprzedaje się majątków 7, w kowieńskiej 4, w grodzieńskiej 4. Największe co do przestrzeni są 3 majątki: Hawinowicze Świeżyńskiego w powiecie słonimskim, mające 6245 dzies. ocenione na 37.000 rubli a obciążone długiem skarbowym 18.430 rubli; Radosz Jerodina w powiecie brzeskim, mający przestrzeni 3895 dzies. obciążony długiem skarkowym 42.727 rubli i w tej kwocie wystawiony na sprzedaż; wreszcie Talków Tańskiego w powiecie trockim, mający 2868 dzies., obciążony długiem skarbowym 23.341 rubli i długami prywatnemi a oceniony na 15.260 rubli. Z pomiędzy pozostałych majątków żaden nie ma 400 dzies. rozległości.

(Żywioł niemiecki w Rossyi.)

Russkij Mir podejmuje się pracy obliczenia procentu, w jakim reprezentowany jest żywioł niemiecki w rosyjskich wyższych instytucyach cywilnych i wojskowych. Oto liczby: w Radzie państwa jest Niemców 36 prct, w senacie 33 prct., między sekretarzami stanu 43 prct., między ministrami i naczelnikami administracyj głównych (jak w kontroli państwa, w naczelnych urzędach pocztowym i telegraficznym) 62 prct; w ministerstwie dworu: jenerał-adjutantów 38, w orszaku carskim 34, fligeladjutantów 46, urzędników cywilnych pierwszego stopnia 66 prct; urzędników medycynalnych 71 prct; w ministerstwie spraw zagranicznych: w administracyi centralnej 59 prct., posłów, ajentów dyplomatycznych, konsulów jeneralnych i t. p. 55 prct; w ministerstwie spraw wewnętrznych: w radzie ministra 13, w wydziałach 16, w departamencie lekarskim 43, między jenerał-gubernatorami 40, między gubernatorami okręgów wojennych 33, między gubernatorami 18 prct; w ministerstwie oświecenia: w administracyi centralnej 6, między kuratorami 51 prct; w ministerstwie skarbu: w administracyi

---

sku. Założył więc na jurydyce ś. Jurskiej we Lwowie miodosytnie, w miejscu gdzie obecnie znajduje się browar zwany Jurkiewicza, które to przedsiębiorstwo przyniosło mu również niemało zysku.

Między innymi dzierżawcami zjechali na zamek pp.: Antoni Łabęcki, starosta Kiszyński, dzierżawca Jezierny, Antoni Bekierski, oboźny polny koronny, dzierżawca Młynowiec, Antoni Łychowski pułkow. J. K. M. dzierżawca Harbuzowa, Stefan Błędowski pułkow. J. K. M. dzierżawca Pieniak, Jan Linkiewicz dzierżawca Jackowiec, Jan Toszkowski, towarzysz znaku pancernego JW. marszałka nadwornego, dzierżawca Kruhowa, dalej Michał ze Strumian Dąbrowski, stolnik chełmski, Kazimierz Siedliski stolnik inflancki, Floryan Rozwadowski stolnik halicki, Aleksander Zbykalski, miecznik płocki i Jędrzej Glower obersztleitnant artyleryi koronnej.

Wszyscy wymienieni panowie szlachta, mieli już ulokowane na dobrach klucza złoczowskiego znaczne sumy i za procenta dzierżawili pojedyńcze folwarki. Inni zaś mając zapasy gotówki w kieszeni, starali się je ulokować na dobrach królewicza, a to tem chętniej, że nowy nabytek dóbr Żółkiewskich dostarczał wierzycielom dostatecznej hipoteki.

Panowie dzierżawcy widziani byli najchętniej na zamku złoczowskim. Królewicz Jakób zamyślał na wiosnę wyjechać za granicę, potrzebował więc pieniędzy; zresztą już sama spłata innych wierzycieli, a mianowicie rat przypadających na Nowy Rok i święto Trzech Króli, wymagała znacznych zapasów gotówki.

centralnej 28. w kantorach banku państwa, w urzędach cłowych i t. p. 27 prct; w ministerstwie dóbr skarbowych: w administracyi centralnej 33 prct, po dobrach 25 prct, w górnictwie 44 prct; w ministerstwie sprawiedliwości: w administracyi centralnej 33 prct, w pałatach sądowych 25 prct, w sądach okręgowych 25 prct, prokuratorów 17 prct; w ministerstwie komunikacyj: w administracyi centralnej 37 prct, naczelników okręgowych 40 prct, inspektorów kolejowych 28 prct, dyrektorów kolejowych 33 prct; w kontroli państwa: w administracyi centralnej 22 prct, naczelników pałat kontroli 14 prct; w ministerstwie marynarki: w administracyi centralnej 40 prct, w innych wydziałach 39 prct; w ministerstwie wojny przeciętny procent Niemców w rozmaitych wydziałach i instytucyach wynosi 47 prct; w wojskowych zazarządach okręgowych w przecięciu 30 prct (w okręgu warszawskim 37 prct); między komendantami rozmaitej broni jest Niemców w przecięciu 49 prct (tylko w gwardyi konnej niema ani jednego Niemca komendanta dywizyi; natomiast w niektórych innych kategoryach jest ich 80 a nawet 85 prct). Ponieważ cała w Rosyi ludność niemiecka wynosi tylko $1\frac{1}{10}$ prct, przeto tak anormalne stosunki budzą niezadowolenie polityków narodowych.

(W sprawie układu angielsko-duńskiego.)

Do *Czasu* piszą z Kopenhagi 4 b. m. że wiadomość przed kilku dniami przesłana o układach między Anglią a Danią, ogranicza się do projektu nieco fantastycznego, ułożonego przez sir Karola Wyke, posła angielskiego w Kopenhadze, a zależącego na tem, aby zneutralizować Szlezwik północny i dać ten mały kraik w posagu księżniczce Tyrze. Może K. Wyke, który mówił o tem prawdopodobnie z królem Chrystyanem IX, dołożył wszelkich usiłowań, aby pozyskać lorda Derby dla tego projektu, i że była o nim mowa podczas ostatnich odwiedzin króla duńskiego w Anglii. Od tego czasu musiał Wyke rozmawiać w tej mierze z księżną Walii, której zamęźcie siostry zdaje się leżeć bardzo na sercu. Również jest prawdopodobnem, że dwór duński nie odmówiłby ręki ks. Tyry nawet jakiemu księciu niemieckiemu, gdyby przez ten związek Dania osiągnąć mogła jaką korzyść zwłaszcza w kwestyi Szlezwickiej. Lecz dotąd wszystko to leży jeszcze w sferze projektów.

(Uzbrojenie Czerkiesów w Bułgaryi.)

Przed kilku laty odbywała się, jak wiadomo, na wielką skalę emigracya Tatarów i Czerkiesów z Rossyi do Turcyi. Rząd turecki przyjął tych emigrantów i pozwolił im osiedlić się w Bułgaryi. Koloniści ci, wyznający wiarę proroka, odznaczają się fanatyczną ku chrześcijanom nienawiścią, a ludność słowiańska w Bułgaryi od czasu wybuchu powstania w Hercegowinie wiele od nich cierpieć musi. Teraz rząd turecki kazał między wszystkich w Bułgaryi osiedlonych Czerkiesów rozdać broń najnowszej konstrukcyi i zorganizować ich wojskowo. W tym celu przysłał minister wojny, Namik basza do Ruszczuku zupełny plan organizacyi tych kolonistów, według którego ma być utworzonych 12 batalionów czerkieskich po 750 ludzi. Komendantów batalionowych mianować będzie rząd, natomiast niższych oficerów wybierać będą sami Czerkiesi. Mówią, że ten nowy korpus użyty będzie do obsadzenia granicy serbskiej Na razie jednak wielki strach panuje między ludnością bułgarską, która od tych uzbrojonych bandytów wszystkiego najgorszego obawiać się może.

(Dymissya wicekróla indyjskiego.)

Przed kilku dniami doniósł telegram, że wicekról indyjski, lord Northbrook złożył wysoki swój urząd. Wicekrólowie indyjscy mianowami bywają na lat 5, a gdy lord Northbrook dopiero 3 maja 1872 po gwałtownej śmierci poprzedniego wicekróla lorda Mayo otrzymał nominacyę na tę posadę, więc czas urzędowania jego kończył się dopiero 3 maja 1877. Nie wiadomo, co lorda Northbrook spowodowało do tak nagłego ustąpienia, być może, że jakie nieporozumienie z podróżującym właśnie po Indyach księciem Walii. *Times* powiada, że lord nie mógł znieść indyjskiego klimatu, i że już w lecie z. r. oświadczył zamiar podania się do dymissyi. Następcą lorda Northbrook na tej posadzie, jaką osiągnąć może poddany angielski, ma zostać lord Lytton znany pod pseudonimem autorskim Owena Meredith, syn sławnego romanso-pisarza Edwarda Bulwera Lorda Lytton. Nowy wicekról indyjski liczy zaledwie lat 45 i jest dyplomatą z zawodu. W r. 1868 był sekretarzem legacyjnym w Wiedniu, następnie w Paryżu a w zeszłym roku został posłem angielskim w Lizbonie, ztąd dekret rządu przenosi go do Kalkuty, gdzie rządzić będzie 230 milionami ludzi, t. j. prawie jedną czwartą ogólnej liczby ludności całej kuli ziemskiej.

(Nota Granta w sprawie Kuby.)

Korespondent *Köln. Ztg.* podaje dokładną analizę noty rządu Stanów Zjednoczonych w sprawie kubańskiej, dokumentu, który dotychczas znanym był tylko w głównych zarysach. Nota wspomina na wstępie o znanych do przesytu okrucieństwach i szkodach, jakie pociąga za sobą trwające od lat siedmiu powstanie na Kubie, i podnosi z naciskiem konieczność położenia raz już kresu temu chronicznemu nieporządkowi. Obecne stosunki na wyspie są hańbą dla cywilizowanego świata a nadto wyrządzają niezmierną szkodę wszystkim państwom, prowadzącym handel z Kubą. Najwięcej cierpią na tem Stany Zjednoczone które z Kubą mają bardzo ożywione stosunki handlowe. Nota uznaje usiłowania rządu hiszpańskiego położenia kresu temu smutnemu stanowi, ale niestety okazało się już, że Hiszpania sama rady sobie dać nie może. Stany Zjednoczone nie mogą dłużej przypatrywać się obojętnie temu co się dzieje. Nie mają jednak, nota podnosi to z naciskiem, zamiaru anektowania wyspy, nawet nie chcą interweniować na własną rękę, pragnęłyby tylko wspólnie z mocarstwami europejskiemi, nie wyłączając Hiszpanii, rozpocząć działanie. Jakkolwiek usiłowanie rządzenia Kubą i nadal z Madrytu, musi być daremnem, to jednak Hiszpania jak się zdaje, stanowczo pragnie utrzymać się przy posiadaniu tej wyspy, a znaczna część ludności kubańskiej także nie życzy sobie oderwania od Hiszpanii. Wobec tego porusza nota myśl utworzenia autonomicznej konfederacyi na wzór związku kanadyjskiego, któraby składała się z wysp Kuby i Portorico. Konfederacya ta stałaby pod rządem generalnego gubernatora mianowanego przez króla Hiszpanii. Rząd amerykański zapytuje przeto rządy europejskie o zdanie w tej mierze i o *modus procedendi.* Mocarstwa interweniujące miałyby zniewolić powstańców do złożenia broni. Oczywista, że warunek zniesienia niewolnictwa na Kubie byłby nieodzownym. Projekt taki, mówi w końcu depesza, nastręczałby znaczne trudności, lecz te dałyby się usunąć przy dobrej woli i szczerem zajęciu się tą sprawą.

KRONIKA.

— **Mianowania** Podpułkownik i komendant twierdzy Theresienstadt Ferdynand Hirsch Kronenwerk przeniesiony w stan spoczynku z tytułem pułkownika *ad honores* i z uwolnieniem od taksy, na jego zaś miejsce mianowany major sztabu generalnego Alojzy Jelita Kraiński.

Kadet i zastępca oficerski Dymitr Korytko, mianowany podporucznikiem pułku piech. nr. 30. — Nadlekarz sztabowy I klasy dr. Łukasz Potochyak szef sanitarny przy komendzie generalnej we Lwowie, uznany za niezdolnego czasowo do służby czynnej otrzymał urlop jednoroczny, na jego miejsce mianowany tymże szefem wojskowej służby zdrowia we Lwowie dr. Karol Gawałowski, nadlekarz sztabowy II klasy i kierownik szpitala wojskowego w Lincu.

— Żandarm Piotr Kostruba przy komendzie krajowej nr. 5. w uznaniu wyratowania człowieka z płomieni, z narażeniem własnego życia otrzymał srebrny krzyż zasługi.

— **Najw. pozwolenie noszenia obcych orderów** otrzymali: JCW. Arcyks. następca tronu Rudolf, wielkiego krzyża kr. hiszpańskiego orderu Karola III.; JCW. Arcyks. Albrecht, marszałek i naczelny inspektor c. k. armii ces. rossyjskiego orderu Ś. Włodzimierza I klasy; fmp. i ochmistrz najw. przy dworze Arcyks. Albrechta, Eugeniusz br. Piret de Bihain ces. rossyjskiego orderu Białego Orła; fmp. Ferdynand Bauer król. pruskiego orderu korony I klasy i wielkiego krzyża król. Saskiego orderu Albrechta; podpułkownik i pełnomocnik wojskowy przy c. k. ambasadzie w Petersburgu Antoni br. Bechtolsheim ces. rossyjskiego orderu Ś. Anny II klasy w brylantach; porucznik rezerwy pułku ułanów nr. 13 Edmund Herz ces. tureckiego orderu Medżidżie III klasy i kapitan pułku piech. nr. 57 Oskar Liborio krzyża kawalerskiego kr. saskiego orderu Albrechta.

— **Koszta czyszczenia ulic**. Od 1 stycznia 1875 do ostatniego grudnia 1875 wywieziono ze Lwowa 7,520 metrów kubicznych śmiecia, 9.742 $\frac{3}{4}$ metrów kubicznych błota, 13.900 metrów kub. lodu, 17.365 metr. kub. śniegu i wykropiono 7.907 beczek wody. Do tego użyto 6.579 fur 18.879 robotników, —za co wypłacono miejskiemu przedsiębiorcy 28289 zł. $60\frac{1}{2}$ ct. dalej za zgartywanie błota i przekopanie zawieji śniegowych po za rogatkami wydano 260 zł. 6 ct., za papier na marki i kontrmarki i druk takowych 151 zł. 34 ct., na wydatki kancelaryjne 7 zł Zarząd i kontrola kosztowały 2.102 zł. wydano zatam razem 30.810 zł. i $\frac{1}{2}$ ct w. a.

○ **Nowe mosty kolejowe**. Na galicyjskiej granicy a mianowicie na przestrzeni Szczakowa-Granica zastąpiono dawniejszy most prowizoryczny drewniany nad Przemsą nowym mostem żelaznej konstrukcyi. Próby wypadły pomyślnie, wskutek czego komunikacya przez nowy most została otwartą. Generalna inspekcya austryackich kolei poleciła odbyć próbę na kilku nowych objektach żelaznych między Łańcutem i Sądową Wisznią a Zadwórzem i Złoczowem, jakoteż między Krasnem a Zabłotcami. Próby wypadły dobrze.

* **Nieszczęśliwy wypadek**. Józef Zawalny, wyrobnik, mający lat 18, rodem ze Lwowa, zgartując wczoraj przed południem śnieg z dachu szklanego nad peronem dworca kolei Karola Ludwika spadł skutkiem własnej nieostrożności tak nieszczęśliwie, iż na miejscu życie zakończył. Zwłoki zabrano do szpitala.

* **Dezercya**. Dymitr Krasnosielski, kapral z pułku piechoty ks. Holsztyńskiego, wydalił się zeszłego piątku wieczorem w kompletnem ubraniu wojskowem z koszar, dokąd do dziś dnia niepowrócił.

* **Kradzieże.** Zeszłej nocy skradł nieznajomy sprawca p. J. Ludwikowi właścicielowi restauracyi pod l. 7 przy ulicy Krakowskiej duży miedziany kocioł ważący 60 funtów i ceniony na 60 złr. — Leonowi Szweflowi, kelnerowi u p. Naftuły Töpfera, właściciela restauracyi przy ulicy Trybunalskiej, skradziono przedwczoraj z zamkniętego kufra, który otworzył złodziej witrychem, puszkę blaszaną, w której schowane były 40 złr. w banknotach.

* **Ogień kominowy**. Wczoraj o godzinie pół do dwunastej przed południem zajęła się sadza w kominie kamienicy ks. Ponińskiego przy placu maryackim. Ogień ugasiła wezwana zawczasu miejska straż ogniowa.

⁂ **Samobójstwo**. Dnia 3 b. m. znaleziono w dziedzińcu kamienicy Wolfa Kupfermanna w Kołomyi zwłoki tamtejszego zbankrutowanego kupca Mendla Mühlbauera, liczącego lat 48. Z dochodzeń okazało się, że Mühlbauer z powodu ruiny majątkowej w nocy na 5 b. m. w zamiarze samobójczym rzucił się z galeryi 1 piętra na podwórze i na wybroczenie krwi do mózgu zginął.

⁂ **Za wyratowanie tonącego** otrzymał Marcin Hadam z Bartkówki, w powiecie Brzozowskim nagrodę w kwocie 15 zł.

⁂ **Pożar**. W Nowicy, w powiecie Kałuskim, pogorzał zupełnie gospodarz Iwan Niebyłowicz. Szkoda ogólna wynosi około 1.300 zł, Budynki i dobytek Niebyłowicza były od ognia ubezpieczone.

⁂ **Nieszczęśliwy wypadek**. Żona kominiarza w Śniatynie Katarzyna Worobcowa, d. 3 b. m. nagle zakończyła życie skutkiem spadnięcia z drabiny na głowę.

⁂ **Doraźna sprawiedliwość.** Piotr Jaremczuk, włościanin z Dźwiniacza, w powiecie Zaleszczyckim, znany i pod dozorem policyjnym zostający złodziej, w nocy na 4 b. m. zakradł się oa obejście gospodarza Iwana Borsuka i skradł tam ze stodoły ćwierć mąki żytniej, którą do domu zaniósł. Zachęcony tem powodzeniem wrócił powtórnie do Borsuka za nową zdobyczą, lecz tym razem przychwycony został przez gospodarza i kilku przybyłych temuż na pomoc sąsiadów, którzy związali go powrozem. Przełożony gminy dowiedziawszy się o wypadku nazajutrz do dnia udał się na miejsce czynu, gdzie zastał Jaremczuka już nieżywego. Komisya sądowa skonstatowała przy obdukcyi zwłok kilkanaście złamanych żeber i pęknięcie wątroby, z czego wynika, że Jaremczuk gwałtowną zginął śmiercią. Poszlakowani o sprawstwo w tej mierze: wspomniany gospodarz Borsuk i dwaj jego wspólnicy, jakkolwiek twierdzą, że Jaremczuk chcąc się dostać przez otwór w dachu na strych spadł na ziemię i tym sposobem takiego ciężkiego nabawił się uszkodzenia ciała, pociągnięci zostali sądownie do odpowiedzialności.

— **Fałszywe banknoty**. Jak donosi *Czern. Ztg.* pokazały się w obiegu w Czerniowcach podrabiane banknoty dziesięcioguldenowe. Kilka falsyfikatów dnia 6 b. m. przytrzymano na poczcie Czerniowieckiej.

— **Z nowych dzienników polskich** które od d. 1 b. m. rozpoczęły swe istnienie, doszły nas wstępne numera *Gazety Lubelskiej*, pisma rolniczo-przemysłowo-handlowego i literackiego, wychodzącego trzy razy na tydzień pod redakcyą p. Leona Zaleskiego w Lublinie i *Korespondent Płocki* pismo podobnej treści wychodzące dwa razy na tydzień pod redakcyą p. J. Dunkela w Płocku. Tak jedno jak drugie z pism tych — o ile z pierwszych numerów wnosić można — stara się być wiernym obrazem życia właściwych okolic i jako takie przyjemne sprawia wrażenie.

— **Juliusz Mohl**, sławny oryentalista zmarły przed kilkoma dniami w Paryżu pochodził z rodziny niemieckiej i był bratem zmarłego przed dwoma miesiącami Roberta Mohla, znakomitego prawnika. W roku 1832 powołany został przez rząd francuski na kierownika wielkiego wydawnictwa naukowego *Collection orientale*, w r. 1844 został członkiem Akademii paryskiej a w r. 1845 profesorem języka perskiego w Collge de France. W roku 1852 został inspektorem oddziału oryentalnego cesarskiej drukarni. Wykopaliska Botty w Niniwie odbywały się podług planów i za inicyatywą Mohla.

— **Weteran**. W Pilicy zmarł niedawno gwardzista z czasów pierwszego cesarstwa francuskiego włościanin Andrzej Mendak rodem z wsi Strzegowy przeżywszy lat 108. Mendak przebywszy szczęśliwie wszystkie kampanie od Jeny i Austerlitz aż do wyprawy na Moskwę, służył następnie do r. 1831 w wojsku księstwa warszawskiego a później w wojsku królestwa Polskiego. Wróciwszy następnie z dymissyą w rodzinne strony przyjął na starość służbę gajowego i pełnił ją jeszcze pod trzema właścicielami Pilicy, którzy dali mu w końcu łaskawy chleb.

— **Dziwak**. W Londynie umarł niedawno stary kawaler, który majątek swój wynoszący 60,000 zł. zapisał trzem pannom tym właśnie, o których rękę niegdyś się ubiegał napróżno. Jak się w testamencie swym wyraził, dla tego czuł się obowiązanym pannom owym zapisać swój majątek, ponieważ im tylko zawdzięcza szczęście jakiego doznał w starości przez to, że miał spokój i swobodę nieograniczoną, które najczęściej związkom małżeńskim nie towarzyszą!

— **Polacy w Kalifornii**. *Dz. Posn.* otrzymał z San Francisco w Kalifornii od Polaka pewnego list z dnia 10 grudnia, w którym między innemi znajdujemy następujące ciekawe szczegóły o zamieszkałych tam Polakach: Zawiadomiłem was o mojem przeniesieniu się do Kalifornii, żałuję, że od dawna tego nie zrobiłem. Jest to kraj nadzwyczaj piękny i wesoły, obfitujący we wszystko, a klimat jego tylko porównać się może z południowemi Włochami. Kiedy obecnie pod strefą zwaną umiarkowaną w Ohio, Illinois, Indiana, Jowa i t. d. największe burze panują, najnieznośniejsze zimno dokucza i cała natura jakby w grobie, w naszych stronach, dzięki Bogu, najpiękniejsza pogoda i słońce przyświeca jakby w maju. Po kilku dniach deszczu w zeszłym miesiącu, wszędzie się zieleni, róże, geranium, jaśminy, narcyzy, lewkonie i t. p. zaczynają kwitnąć, drzewa odmładzają się, w polach orzą, w ogrodach kopią i zasiewają. Słowem wszystko wygląda, jakby na wiosnę... Jak wszędzie w główniejszych miejscach Stanów Zjednoczonych tak i w Kalifornii a szczególniej w San Francisko znajdują się Polacy, wprawdzie tu niebardzo liczni, lecz po najwiąkszej części pracowici, dobrze prowadzący się a nawet niektórzy dorobili się majątków. Pod względem inteligencyi i wychowania więcej ich jest stosunkowo niż gdzieindziej w Ameryce; mają swe towarzystwo pod nazwą »The Polish Society of California,« które ma na celu pielęgnowanie ojczystego języka, utrzymanie ducha polskiego i pomoc wzajemną. Istnieje ono już od lat kilku, posiada biblioteczkę złożoną głównie z dzieł klasycznych polskich, utrzymuje niektóre gazety i czasopisma krajowe i co sobotę odbywa swoje posiedzenia w bardzo przyzwoitym lokalu.

Notatki literacko-artystyczne.

|| **Pozłacana młodzież** należy do rzędu tych utworów oryginalnych, które od czasu do czasu dobrze jest widzieć na scenie, gdyż łatwiej potem pogodzić się z myślą, że tak mało mamy własnych utworów scenicznych. Gdyby komedya, o której mówimy wyszła z pod pióra autora początkującego, możnaby o niej z pewną usprawiedliwioną w takich razach pobłażliwością powiedzieć, że zdradza pewien talent, że jak na początek jest niezłą, albo zbyć ją innym podobnym frazesem. Ale nie omylimy się zapewne, jeżeli powiemy, że pod tem przypuszczeniem komedya ta nie doczekałaby się nigdy zaszczytu oglądania światła lamp teatralnych. Zaszczyt ten zawdzięcza ona jedynie temu, że jest dziełem autora, który dość dawno już zdobył sobie ostrogi w literackim zawodzie — i ta okoliczność właśnie nietylko uprawnia ale obowiązuje do surowszej krytyki. Owóż sądząc bezwzględnie, *Pozłacana młodzież* jest utworem na wskróś słabym, pozbawionym oryginalności, akcyi, dowcipu, znać w niej tylko pewną rutynę sceniczną, pewną techniczną wprawę, która w najlepszym razie świadczy tylko, że autor nie jest nowicyuszem w swym zawodzie. Autor nie tylko nie potrafił wyzyskać wdzięcznego tematu, jaki sobie obrał, ale nawet nie umiał uchwycić tak łatwych typów; postaci jego, z wyjątkiem może Funia, który jeden zakrawa trochę na oryginalność, są to szablonowe kreacye, brane nie z życia ale z desek teatralnych; rozwlekła akcya oparta na intrydze wprost nieprawdopodobnej, dyalog ubogi, niezręczny, nastrzępiony zwietrzałemi konceptami. Jeżeli komedya taka nie zrobiła zaraz na pierwszem przedstawieniu opłakanego fiaska, zawdzięczyć to ma jedynie dobrej grze aktorów, ich to, nie autora będzie zasługą jeżeli *Pozłacana młodzież* zdoła się utrzymać w repertoarzu. Podnieść tu przedewszystkiem wypada wesołą, choć z gruntu fałszywie pojętą grę p. Fiszera w roli Funia, pani Aszpergero-

wej w roli Cioci Hortensyi i p. Dobrzańskiego w roli Służkowskiego. Ostatniemu zrobilibyśmy uwagę, że przynajmniej w drugim akcie powinienby przebrać się trochę, a przynajmniej przywdziać inne buty; figura, którą przedstawia, zyskałaby przez to na prawdopodobieństwie. Musimy także wytknąć niektóre rażące usterki językowe, jak n. p. »zadawać się« zamiast wdawać się — jest to w każdym razie wina aktorów, od których na scenie stołecznej można słusznie wymagać poprawności języka.

— XXXIII wykaz składek na pomnik dla ś. p. Agenora hr. Gołuchowskiego. C. k. Starostwo w Nisku: Zdankiewicz 3 zł., Niewiadomski 2 zł. 57 ct., Dr. Morełowski 2 zł., Wanicki, Nawratil po 1 zł., Piotrowski, Sawicki po 50 ct. = 10 zł. 50 ct. Mieszkańcy Ulanowa: Jendel 5 zł., Wróbel, Gill po 1 zł., M. Janik, L. Zdanowski, A. Żołądek, M. Czarnota, J. Łabęcki po 50 ct., W. Dąbroski, J. Gurski, F. Gutek, J. Wolanin, A. Puskarczyk po 30 ct., T. Zdanowski 25 ct., F. Zdanowski, W. Gutek, M. Zabęcki, W. Kuryłowicz, A. Kościułek, M. Kura, J. Gute, M. Wujcik, J. Witkiewicz, M. Kopito, M. Malecki, A. Bąk, J. Kozica, i Czayka, F. Pracik, M. Gromada, A. Brzuch, T. Gromada, J. Bąk i Pańczyk, S. Selązek po 20 ct., M. Dubil 70 ct., J. Grzesiak 16 ct., A. Nachajski 12 ct., Barn, 11 ct., J. Żołądek 15 ct., S. Chmielowski, A. Pokrywka, J. Kuryłowicz, F. Pańczyk, J. Nicołek, L. Umiński, T. Pańczyk, F. Czayka, M. Wojtyła, T. Długosiewicz, M. Owczarczyk, J. Sałega, J. Witkiewicz, M. Łabęcki po 10 ct., A. Pucko 8 ct. = 18 zł. 17 ct. Mieszkańcy Niska: Gmina Nisko 5 zł., Dr Rucki, M. Hirszfeld po 2 zł., A. Jngber 1 zł., Jankl Herzlich, Izak, Herzlich po 50 ct., M. Herzlich 30 ct., A. Brod, J. Zeisel, M. Heller, S. Kanarek, L. Karpf po 20 ct., A. Zeisel 15 ct., = 12 zł. 45 ct. — Dekanat Rudniki: W. Birnbaum 6 zł., ks. Grodecki 2 zł., Paukiewicz, gmina Pysznica po 1 zł.=10 zł., razem od c. k. Starostwa w Nisku 51 zł. 12 ct. Dyrekcya telegrafów we Lwowie 9 zł. 30 ct., sekcya linii telegraficznych: w Krakowie 1 zł. 50 ct., we Lwowie, w Przemyślu po 1 zł., stacye telegraficzne: we Lwowie 8 zł., w Tarnopolu 4 zł. 10 ct., w Drohobyczu 4 zł., w Krakowie 1 zł. 50 ct., w Zaleszczykach 1 zł. 40 ct., w Jarosławiu 40 ct., w Grybowie 30 ct., w Gorlicach, Kopyczyńcach, Żmigrodzie po 20 ct., razem od Dyrekcyi telegrafów we Lwowie 33 zł. 10 ct. Dekanat rz. kat. w Brodach: Hausner 5 zł., ks. Kowalski 2 zł., razem 7 zł. Wydział powiatowy w Nadwórnie 17 zł. 25 ct. Urząd parafialny Tłuste: z drobnych składek 1 zł., Klusiński 1 zł. razem 2 zł. C. k. Starostwo w Chrzanowie: Gmina Ciężkowice 5 zł., Urząd parafialny Bobrek 2 zł., razem **7** zł. Razem 117 zł. 47 ct. Do tego poprzednio od I do XXXII wykazane 1 rubel papierowy, ćwierć talara srebrem i 6951 zł. $98\frac{1}{2}$ ct. Ogółem **7069** zł. **$45\frac{1}{2}$** ct. 1 rubel papierowy ćwierć talara srebrnego.

Statystyka prasy austryackiej.

III.

Pod obuchem ustawy prasowej z r. 1852 najbardziej cierpiały dzienniki polityczne, najmniej pisma literackie i fachowe. Mało było pism politycznych niezawisłych, ale liczny posiadały obóz czytelników i abonentów. Najbardziej czytane były *Fremdenblatt*, *Morgenpost*, *Vorstadt Zeitung*, *Wiener Courier*, *Bohemia*, *Tagespost*, *Presse*, *Ostdeutsche Post*, *Czas* i *Messagiere tirolcse.* Dziesięć dzienników opozycyjnych liczyły 33580 abonentów, zaś 11 dzienników półurzędowych, konserwatywnych i klerykalnych, razem wziąwszy tylko 13,760 abonentów.

Od drugiej połowy r. 1859 wzrastać znowu zaczyna ilość dzienników politycznych. Od r. 1859 do r. 1862 ilość dzienników politycznych wzrosła z 60 na 109 t. j. o 81 %, zaś ilość dzienników, będących organami pewnych stronnictw z 21 na 59 t. j. prawie o 181 %. W r. 1861 było 98 dzienników politycznych, pojedynczych numerów 57,892,200; z tej liczby przypada 27,888,600 numerów na pisma centralistyczno-liberalne, 10.138 860 na pisma federalistyczno-narodowe i t. d. Najmniejszego wzrostu doznała prasa klerykalna, albowiem od r. 1855 do r. 1861 ilość pism klerykalnych z 12 wzrosła do 15, zaś ilość pojedynczych numerów upadła, bo zmniejszyła się z 3.448.000 na 2. 440.740. Centralistyczno liberalne dzienniki wzrosły o 212 %, o przeszło 18 milionów numerów. Do tych pism autor policza także *Słowo* „organ wiernopaństwowych Rusinów" (*der reichstreuen Ruthenen*).

Różnica między nakładem pism federalistyczno-narodowych w r. 1855 a r. 1861 wynosi około 8 milionów numerów pojedynczych, t. j. z 2 milionów wzrosły te pisma na przeszło 10 milionów. Autor mówi, że olbrzymi ten wzrost pism narodowych świadczy o niewątpliwych sympatyach ludności dla rozwoju rozmaitych narodowości nieniemieckich. Wówczas powstały w Galicyi *Dziennik Polski*, *Głos* i *Uliczník*. Największa ilość dzienników narodowych przypada atoli na Czechy.

Ustawa prasowa z r. 1862, uchwalona przez Radę państwa, uznała zasadę wolności prasy i stanowi wielki postęp w dziedzinie ustawodawstwa prasowego, pomimo że zachowała konfiskatę dzienników i tak zwane objektywne zasądzenie. Tak ta ustawa, jakoteż i wiele innych czynników sprzyjały odtąd coraz większemu rozwojowi prasy peryodycznej. Do nich autor zalicza parlamentaryzm, wzrastającą oświatę, postęp komunikacyjnych środków międzynarodowych, postęp w zawodzie drukarskim i mechanice, dalej walki polityczne i narodowe, walkę między kościołem a państwem, agitacye socyalistyczne, wzrost stowarzyszeń, dalej tak zwany „rozkwit gospodarski", któremu tyle pism skandalicznych byt swój zawdzięczyło, a po części jeszcze zawdzięcza. W r. 1861 było ogółem 310 pism peryodycznych (politycznych i niepolitycznych), w r. 1873 zaś 866 pism; w r. 1861 było 50.422.258 egzemplarzy ostęplowanych, w r. 1873 zaś 94.306.243 egzemplarzy. W roku 1872 przypadało w dolnej Austryi 1 pismo peryodyczne na 5515 mieszkańców, w Czechach na 32.346, w Galicyi na 87 958, zaś w Bukowinie na 263 000 mieszkańców.

Ciekawą jest cyfra politycznych dzienników z zagranicy do Austryi nadchodzących Wynosi ona tylko 14.252 egzemplarzy rocznie, najwięcej pism niemieckich, bo 12.322 egzemplarzy. Natomiast Austrya zalaną jest z zagranicy pismami literackiemi, dziennikami mód, dziennikami humorystycznemi, pismami dla dzieci i t. d. Pod tym względem Austrya zostaje pod protektoratem duchowym zagranicy. I tak n. p *Bazar* berliński liczy w Austryi 1830 abonentów (w r. 1871) *Gartenlaube* około 1000, lipska *Gazeta illustrowana* około 800, *Fliegende Blätter* z Monachium około 700 abonentów i t. d.

GOSPODARSTWO I HANDEL.

Fuzya kolei galicyjskich.

— Projekt ustawy w sprawie połączenia dróg żelaznych Arcyks. Albrechta, Tarnowsko-Leluchowskiej i Naddniestrzańskiej z koleją Lwowsko-czerniowiecką został już wręczony prezydyum Izby deputowanych i przyjdzie prawdopodobnie pod rozprawy w najbliższej przyszłości. Powody, które zmuszają rząd do jak najrychlejszego załatwienia tej sprawy, zostały już dwukrotnie omówione w Radzie państwa. Chodzi tu o uporządkowanie spraw dwóch dróg żelaznych niedostatecznie wyposażonych a z drugiej strony rząd chce się uwolnić od trosk, na jakie naraziłoby go samoistne kierownictwo ruchem na koleji Tarnowsko-Leluchowskiej.

Celem połączenia powyżej wymienionych dróg żelaznych domaga się rząd podwyższenia gwarancyi państwowej dla kolei Lwowsko - Czerniowieckiej o 816.000 zł. w srebrze za 16 milionów akcyj koleji Tarnów-Leluchów, w obieg puścić się mających, tudzież podwyższenia gwarancyi państwowej dla kolei Lwowsko - Czerniowiec. o 163.200 zł. w srebrze, za 3,200.000 zł., które będą zapłacone za kolej Naddniestrzańską. Dla koleji Arcyksięcia Albrechta, której akcye będą wymieniane na akcye koleji Lwowsko-Czerniowieckiej, domaga się rząd podwyższenia gwarancyi tylko o 24.113 zł.; dotychczasowa gwarancya dla kolei Albrechta wynosiła 954.036 zł., a obecnie będzie wynosić 978.149 zł. To podwyższenie gwarancyj miało wejść w życie d. 1 stycznia 1876 roku. Nowe towarzystwo ma być uwolnione od opłat stemplowych i należytości za wszystkie nowe w obieg puścić się mające efekta.

Na wypadek połączenia się wszystkich powyżej wymienionych dróg żelaznych, wynosić będzie sieć drogi żelaznej należącej do Towarzystwa lwowsko-czerniowieckiego 104$_5$ mil czyli 794 kilometrów. Czysty roczny dochód ma być gwarantowany w wysokości 4,259.349 zł., czyli 40,759 zł. za milę, gdy tymczasem gwarancya dotychczasowa dla koleji Lwowsko-Czerniowieckiej i Arcyksięcia Albrechta (które razem wziąwszy mają tylko 536 kilometrów czyli 70.$_5$ mil długości) wynosiła 3,154.036 zł. czyli 44.738 zł. za milę. Gwarancya podniesie się więc tylko pozornie o 1,105.313 zł. czyli o 35 %, bo jeżeli zważymy, że sieć kolejowa rozszerzy się o 48 procent, to przyjdziemy do przekonania, że kwota gwarantowana zmniejszy się o 3979 zł. na mili, czyli o 8.$_9$ procent. Nareszcie nie należy zapominać, że przez zlanie się dróg żelaznych zostanie osiągniętą pewna niezawisłość przedsiębiorstwa i że przez to dadzą się osiągnąć oszczędności w wydatkach co dotychczas było niemożliwem z powodu konkurencyi między odrębnemi przedsiębiorstwami.

Dla lepszego poglądu podajemy tu zestawienie o długości, kapitale i o wysokości gwarancyi państwowej dla połączonego przedsiębiorstwa:

1) Lwów Czerniowce długość 34.9 mil 265 kilometrów, gwarancya państwa złr. 1,500.000.

2) Czerniowce-Suczawa długość 11.8 mil 90 kilometrów, gwarancya państwa złr. 700.000.

3) Suczawa-Botuszany długość 29.5 mil 224 kilometrów, gwarancya państwa złr. 1,700.900. Wszystkie te trzy linie mają akcyi złr. 22,500.000, pryoryt. złr. 45,000.000.

4) Albrechta długość 23 8 mil 181 kilometrów, gwarancya państwa złr. 978.149, akcye złr, — pryorytety złr. 19,179 400.

5) Tarnów-Leluchów długość 19.2 mil 146 kilometrów, gwarancya państwa złr. 816.000, akcye złr. 16,000.000.

6) Naddniestrzańska długość 14.8 mil 112 kilometrów, gwarancya państwa złr. 163.200, akcye złr. 3,200.000.

Do tego przypada na fundusz rezerwowy: gwarancya państwa złr. 102.000, pryorytety 2,000 000, a na skonsolidowanie bieżącego długu kolei Lwowsko-Czerniowieckiej akcyi złr. 4,500.000;

Razem: długość 104 5 mil 794 kilometrów, gwarancya państwa złr. 5,960.249, akcyi złr. 46,200.000, pryoryt złr 66,179.400.

Po przeprowadzeniu fuzyi powyższych dróg żelaznych kapitał wyniósłby 46,200.000 zł. w akcyach, 66,179.400 zł. w pryorytetach; ten ostatni kapitatał może według stosunku 2 : 3 wynosić 69,300.000 zł.; w danym wypadku byłby on więc o 3,120.600 zł. mniejszym. Z wykazanego ogólnego kapitału zakładowego w wysokości 112,379,400 zł., jest już w obiegu 82,679.400 zł. w akcyach i pryorytetach kolei Lwowsko-Czerniowieckiej i kolei Albrechta, należałoby przeto puścić jeszcze w obieg 30 milionów akcyj w nominalnej wartości.

Projekt ustawy zawiera dalej postanowienia co do jednostkowej taryfy dla całej sieci kolei Lwowsko-Czerniowieckiej położonej w obrębie monarchii tudzież postanowienia o założeniu funduszu rezerwowego w wysokości 2,000,000 zł. na wybudowanie w swoim czasie nowych mostów na kolei Albrechta i Naddniestrzańskiej, niemniej też na postawienie nowych budynków, które będą potrzebne dla rozwoju obrotu. W końcu zawiera ów projekt znane już postanowienia co do budowy drogi żelaznej Stryj-Beskid, Czerniowce - Nowosielica, Lwów-Tomaszów i Grybów Zagórze. Nareszcie nadmienia ów projekt, iż byłoby bardzo pożądanem, ażeby kolej węgiersko-galicyjska zlała się także z koleją Lwowsko-Czerniowiecką, bo ma jeszcze ciągle niedobór z ruchu.

Ceny zbożowe

Na targach zamiejscowych ceny były następujące: Bochnia Pszenica 95 kilo 9 złr. 75 ct. do 10 złr. 25 cent., żyto 90 kilo 7 złr. — cent. do 7 złr. 50 cent., jęczmień 79 kilo 6 złr. 50 cnt. do 7 złr. 25 cent., owies 56 kilo 5 złr. 50 cent. do 5 złr. 75 cent. Usposobienie spokojne. Odbyt zboża był mierny przy lichym popycie.

Tarnów: pszenica 95 kilo 9 złr. 70 cent. do 10 złr. 20 cent., żyto 90 kilo 7 złr. — cent. do 7 złr. 50 cent., jęczmień 79 kilo 6 złr. 50 cent. do 7 złr. — cent. owies 56 kilo 5 złr. 25 cent. do 5 złr. 60 cent. Usposobienie mdłe. W handlu zbożowym nie zaszły żadne zmiany. Przy lichych cenach brak popytu.

Dębica: pszenica 95 kilo 9 złr. 50 cent. do 10 złr. — cent., żyto 90 funt. 7 złr. — cent. do 7 złr. 25 cent., jęczmień 79 kilo 6 złr. 50 cent. do 6 złr. 75 cent., owies 56 kilo 5 złr. 35 cent. do 5 złr. 50 cent. Usposobienie spokojne. Na targi dowożono mało zboża. Pszenica i żyto miały popyt. Silny pokup miał owies.

Lwów: pszenica 95 kilo 8 złr. 25 cent. do 8 złr. 75 cent., żyto 90 kilo 5 złr. 75 cent. do 6 złr. 25 cent., jęczmień 79 kilo 5 złr. 50 cent. do 6 złr. 25 cent., owies 56 kilo 4 złr. 75 cent. do 5 złr. — cent. Usposobienie mdłe. W handlu zbożowym panowała zupełna stagnacya.

Tarnopol: pszenica 95 kilo 7 złr. 75 cent. do 8 złr. — cent., żyto 90 kilo 5 złr. 25 cent. do 5 złr. 70 cent., jęczmień 79 kilo 4 złr. 50 cent. do 5 złr. 25 cent. owies 56 kilo 4 złr. 50 cent. do 4 złr. 75 cent. Usposobienie spokojne. Dowozy były wprawdzie znaczniejsze ale nie doszły do tej wysokości, jak w latach ubiegłych o tej samej porze. Do stacyi kolejowej dowieziono 550.000 kilogramów pszenicy i żyta. Na owies był popyt.

Rzeszów: pszenica 95 kilo 9 złr. 25 cent. do 9 złr. 75 cent., żyto 90 kilo 6 złr. 75 cent. do 7 złr. 25 cent., jęczmień 79 kilo 6 złr. 50 cent. do 6 złr. 75 cent., owies 56 kilo 5 złr. 40 cent. do 5 złr. 60 cent. Koniczyna — kilo — złr. — cent., do — złr. — cent. Usposobienie spokojne. Z wyjątkiem jęczmienia który był poszukiwany przez browary, nie miały odbytu inne rodzaje zboża.

Jarosław: pszenica 95 kilo 9 złr. 25 cent. do 9 złr. 50 cent., żyto 90 kilo 6 złr. 75 cent. do 7 złr. — cent., jęczmień 79 kilo 6 złr. 50 cent. do 6 złr. 70 cent., owies 56 kilo 5 złr. 25 cent. do 5 złr. 50 cent. rzepak — kilo — złr. — cent. do — złr. — cent. Usposobienie wyczekujące. Dowozy do stacyi kolejowych były nieznaczne skutkiem niskich cen zbożowych i dla braku popytu ze strony zagranicy.

Przemyśl: pszenica 95 kilo 9 złr. — cent. do 9 złr. 25 cent., żyto 90 kilo 6 złr. 25 cent. do 6 złr. 50 cent., jęczmień 79 kilo 6 złr. — cent. do 6 złr. 40 cent., owies 56 kilo 5 złr. — cent. do 5 złr. 25 cent. Usposobienie spokojne. Ceny najprzedniejszych rodzajów zboża spadły znowu i zewsząd objawia się brak popytu. Nawet jęczmień był zaniedbany chociaż dowóz tego artykułu był nieznaczny.

Brody: pszenica 95 kilo 7 złr. 50 cent. do 7 złr. 75 cent., żyto 90 kilo 5 złr. — cent. do 5 złr. 50 cent., jęczmień 79 kilo 4 złr. 50 cent. do 5 złr. 25 cent. owies 56 kilo 4 złr. 40 cent. do 4 złr. 60 cent. Usposobienie wyczekujące. Przebieg w handlu zbożowym był spokojny. Dowozy z Rossyi wynosiły 450.000 kilogram. Dowiezione zboże sprzedano po niskich cenach; najmniej dowieziono pszenicy i jęczmienia.

Podwołoczyska: pszenica 95 kilo 7 złr. 25 cent. do 7 złr. 50 cent., żyto 90 kilo 5 złr. — cent. do 5 złr. 25 cent., jęczmień 79 kilo 4 złr. 25 cent. do 5 złr. — cent., owies 56 kilo 4 złr. 30 cent. do 4 złr. 50 cent. Usposobienie przytłumione. Ruch handlowy na pograniczu był nieznaczny. Producenci nie chcą zbywać towaru po obecnych niskich cenach. Dowieziono w ostatnich 8 dniach 425.000 kilogram. zboża, najwięcej pszenicy.

Przeciętne ceny targowe w Galicyi.

Grudzień 1875 r.

Bircza: Za mierzycę pszenicy 4 złr. — cent; żyta 3 złr. 40 cent.; jęczmienia 2 złr. 50 cent.; owsa 1 złr. 60 cent.; grochu 3 złr. 50 cent.; hreczki — złr. — cent.; ziemiaków 1 złr. — cent. Za centnar siana 1 złr. 20 cent. Za sążeń drzewa twardego 4 złr. 60 cent., miękkiego 2 złr. 70 cent. Za funt mięsa 14 cent.; masła 40 cent. Wyrobnik kosztował dziennie — cent.

Borszczów: Za mierzycę pszenicy 4 złr. — cent.; żyta 3 złr. — cent.; jęczmienia 3 złr. — cent.; owsa 1 złr. 75 cent.; grochu 3 złr. — cent.; hreczki 2 złr. 50 cent.; ziemiaków — złr. 60 cent. Za centnar siana 2 złr. 50 cent. Za sążeń drzewa twardego 11 złr. — cent., miękkiego — złr. — cent. Za funt mięsa 12 cent.; masła — złr. — cent. Wyrobnik kosztował dziennie 40 cent

Brody: Za mierzycę pszenicy 4 złr. 55 cent.; żyta 3 złr. 22 cent.; jęczmienia 3 złr. 10 cent.; owsa 2 złr. 10 cent.; hreczki 2 złr. 60 cent.; ziemiaków 1 złr. — cent. Za centnar siana 2 złr. 75 cent Za sążeń drzewa twardego 9 złr. — cent., miękkiego 6 złr. — cent. Za funt mięsa 20 cent.; masła — złr. — cent. Wyrobnik kosztował dziennie 50 centów.

Brzesko: Za mierzycę pszenicy 4 złr. 50 cent.; żyta 3 złr. 50 cent.; jęczmienia 3 złr. — cent.; owsa 2 złr. — cent.; grochu 5 złr. — cent.; ziemiaków 80 cent. Za centnar siana 1 złr. 50 cent. Za sążeń drzewa twardego 13 złr., miękkiego 9 złr. — cent. Za funt mięsa 14—16 cent. Wyrobnik kosztował dziennie 40 cent.

Brzozów: Za mierzycę pszenicy 4 złr. $57\frac{1}{2}$ cent.; żyta 3 złr. $59\frac{1}{2}$ cent.; jęczmienia 3 złr. 30 cent; owsa 2 złr. 12 cent.; grochu 4 złr. 30 cent.; ziemiaków 1 złr. 5 centów. Za centnar siana 1 złr. $92\frac{1}{2}$ cent. Za sążeń drzewa twardego 8 złr. 50 cent., miękkiego 5 złr. 50 cent. Za funt mięsa 14 cent. Wyrobnik kosztował dziennie 35 cent.

Dąbrowa: Za mierzycę pszenicy 3 złr. $91\frac{1}{2}$ cent.; żyta 2 złr. $10\frac{1}{2}$ cent; jęczmienia 2 złr. $35\frac{1}{2}$ cent.; owsa 1 złr. $83\frac{1}{3}$ cent.; grochu 2 złr. $41\frac{1}{4}$ cent.; ziemiaków — złr. 64 cent. Za centnar siana 1 złr. $27\frac{1}{4}$ cent. Za sążeń drzewa twardego 12 złr. 84 cent., miękkiego 10 złr. — cent. Za funt mięsa 16 cent. Wyrobnik kosztował dziennie — złr. — cent.

Dębica: Za mierzycę pszenicy 4 złr. 25 cent.; żyta 3 złr. 25 cent.; jęczmienia 3 złr. 2 cent.; owsa 2 złr. 10 cent.; grochu 4 złr. — cent; ziemiaków — złr. 70 centów. Za centnar siana 1 złr. 40 cent. Za sążeń drzewa twardego 10 złr. — cent, miękkiego 8 złr. — cent. Za funt mięsa 16 cent. Wyrobnik kosztował dziennie 50 cent.

Dobromil: Za mierzycę pszenicy 5 złr. 50 cent.; żyta 3 złr. — cent.; jęczmienia 2 złr. 75 cent.; owsa 2 złr. — cent; grochu 5 złr. 50 cent.; ziemiaków — złr. 80 centów. Za centnar siana 1 złr. 60 cent. Za sążeń drzewa twardego 7 złr. — cent., miękkiego 4 złr. 50 cent. Za funt mięsa 16 cent. Wyrobnik kosztował dziennie 40 cent.

Dynów: Za mierzycę pszenicy 5 złr. — cent.; żyta 4 złr. — cent.; jęczmienia 3 złr. 50 cent.; owsa 2 złr. 50 cent.; grochu

— złr. — cent.; ziemiaków 1 złr. 20 centów. Za centnar siana 2 złr. 50 cent. Za sążeń drzewa twardego 7 złr., miękkiego 5 złr. — cent. Za funt mięsa 20 cent. Wyrobnik kosztował dziennie 50 cent.

Jarosław: Za mierzycę pszenicy 4 złr. 83 cent.; żyta 3 złr. 28 cent.; jęczmienia 3 złr. — cent.; owsa 2 złr. 23 cent.; grochu 5 złr. — cent.; ziemiaków 1 złr. — centów. Za centnar siana 1 złr. 66 cent. Za sążeń drzewa twardego 13 złr. 91 cent., miękkiego 10 złr. — cent Za funt mięsa 20 cent. Wyrobnik kosztował dziennie 30 cent.

Komarno: Za mierzycę pszenicy 4 złr. 40 cent.; żyta 3 złr. 10 cent.; jęczmienia 2 złr.; 50 cent.; owsa 2 złr. 10 cent; hreczki 2 złr. 85 cent.; grochu — złr. — cent.; ziemiaków 1 złr. — cent. Za centnar siana 1 złr. 27½ cent. Za sążeń drzewa twardego 11 złr. 50 cent., miękkiego 8 złr. 60 cent. Za funt mięsa 16 cent. Wyrobnik kosztował dziennie 40 cent.

Łopatyn: Za mierzycę pszenicy 5 złr. 50 cent.; żyta 4 złr. — cent; jęczmienia 3 złr. 50 cent.; owsa 2 złr. 40 cent.; hreczki 3 złr. 50 cent., grochu — złr. — cent; ziemiaków — złr. 80 cent. Za centnar siana 2 złr. 50 cent. Za sążeń drzewa twardego 3 złr. 20 cent., miękkiego 3 złr. — cent. Za funt mięsa 18 cent. Wyrobnik kosztował dziennie — cent.

Pilzno: Za mierzycę przenicy 4 złr. 30 cent.; żyta 3 złr. 50 cent.; jęczmienia 3 złr. 30 cent.; owsa 2 złr. 10 cent.; hreczki — złr. — cent.; grochu — złr. — cent; ziemiaków — złr. 80 cent. Za centnar siana 1 złr. 70 cent. Za sążeń drzewa twardego 11 złr. 10 cent., miękkiego 7 złr. 10 centów. Za funt mięsa 13 cent. Wyrobnik kosztował dziennie 25 cent.

Piwniczna: Za mierzycę pszenicy — złr. — cent.; żyta — złr. — cent.; jęczmienia — złr. — cent.; owsa — złr. — cent.; hreczki — złr. — cent.; grochu — złr. — cent.; ziemiaków — złr. — cent.; Za centnar siana 2 złr. 50 cent. Za sążeń drzewa twardego 7 złr. — cent., miękkiego 5 złr. — cent. Za funt mięsa 14 centów; masła 50 centów. Wyrobnik kosztował dziennie 20 centów.

Radłów: Za mierzycę pszenicy 3 złr. 75 cent.; żyta 3 złr. — cent.; jęczmienia 2 złr. 50 cent.; owsa 2 złr. — cent.; hreczki — złr. — cent.; grochu — złr. — cent; ziemiaków — złr. 60 cent. Za centnar siana — złr. — cent. Za sążeń drzewa twardego 9 złr. — cent., miękkiego 8 złr. — cent. Za funt mięsa 16 cent. Wyrobnik kosztował dzienne 25 cent.

TELEGRAMY GAZETY LWOWSKIEJ.

Złoczów, 11 stycznia (*pryw.*) Zaspy śnieżne w wielkim przekopie pod stacyą Płuhowską były pozawczoraj już całkiem uprzątnięte i dojazd do Zborowa możliwy, przedwczoraj jednak zamieć zasypała znowu przekop tak samo jak przedtem. Musiano znowu rekwirować wielką ilość robotników.

Wiedeń, 11 stycznia (*pryw*) Ustawa propinacyjna uzyskała Najwyższą sankcyę Monarszą, dnia 30 grudnia 1875 w Buda-Peszcie.

Paryż, 11 stycznia. Dzienniki donoszą o nieporozumieniach w gabinecie z powodu programu wyborczego. Ministrowie Say i Dufaure podali się byli do dymissyi. *Agence Havas* zapewnia jednak, że na pozawczorajszej popołudniowej, konferencyi ministrów usunięto trudności i osiągnięto porozumienie tak że w gabinecie nie zajdą żadne zmiany.

Odpowiedz. redaktor **Władysław Łoziński.**

OD EKSPEDYCYI.

Do dzisiejszego numeru dołącza się prospekt wydawnictw księgarni M. Glücksberga w Warszawie p. t. **Znakomitsze utwory literatury nowoczesnej.**

Przyjechali do Lwowa.

dnia 10 stycznia

Hotel Zorza.

Pp. J. Pieńczykowski z Wybranówki. — A. Rakowski z Polski. — J. Rakowski z Polski. — L. Rychlicki z Bronicy. — W. Dyktarski z Krakowa. — K. Zaremba z Krakowa. — K. Octave z Francyi. — R. S. Grant z Now. Jorku. — J. Pietroszynski z Czerniowiec.

Hotel Angielski.

Pp. Ks. R. Sanguszko z Sławuty. — P. Kaczyński z Rosyi. — W. Kudelski z Zakwasza. — J. Niedzielski z Podola ros. — J. Olszowski z Królestwa. — I. Suchorzewski z Mielca.

Hotel Krakowski.

Pp. W. Hudetz z Brodki. — W. Soroczyński z Choronowa. — J. Witosławski z Żędowic.

Hotel Podolski:

P. T. hr. Tarnowski z Krakowa.

Hotel Langa.

Pp. L. Poglier z Złoczowa. — W. Wilczyński z Proskurowa.

Hotel Europejski.

Pp. K. hr. Łączyński z Kutkorza. — E. br Hagen z Wielkich ócz. — W. Czarnowski z Wiednia. — W. Geppert z Zempniowa. — A. Rodecki z Krakowa. — A. Tetmayer z Krakowa. — Z. Wolski z Rozborza.

Odjechali ze Lwowa.

dnia 10 stycznia 1876

Pp. A. Bogusz do Tłumacza. — B. Deskur do Stanisławowa. — M. Dworski do Krakowa. — H. Jełowicki do Krakowa. — W. Laurent do Kolińca. — T. Orzechowski do Krakowa. — A. Ornstein do Tłumacza.

Spostrzeżenia meteorologiczne

z dnia 11 stycznia 1876.

Barometr 745 3 mm. Psychrometr suchy — 13 8°C Psychrometr wilgotny — 14·0°C. — Prężność pary 1·4 mm. Wilgoć 92%. Zachmurzenie 10 Wiatr SE1. Ozon 10. Opad w mm. z ostatnich 24 godzin. Temperatura powietrza — 11·0°Rm.

Barometr idzie w górę.

Pociągi kolejowe.

Przychodzą do Lwowa

Z Krakowa: rano o godzinie 5 minut 50 (pociąg pospieszny); przed południem o godzinie 10. minut 55 (pociąg osobowy); w nocy o godz. 9 min. 45 (pociąg czysto osobowy); wieczór o godz. 8 min. 5 (pociąg lokalny).

Z Czerniowiec: rano o godz. 4. min. — (pociąg mięszany); po południu o godz. 3. min. 5 (pociąg mięszany); w nocy o godz. 10. min. 18 (pociąg pospieszny);

Z Stanisławowa (przez Stryj): wieczorem o godz. 9. min. 3. (pociąg mięszany):

Z Podwołoczysk (do Lwowa na Podzamcze) po południu o godz. 4. min. 3 (pociąg mięszany); w nocy o godz. 3. min. 45 (pociąg mięszany); wieczór o godzinie 10 min. 55 (pociąg pospieszny.

Odchodzą ze Lwowa.

Do Krakowa: rano o godzinie 6. (pociąg czysto osobowy); po południu o godzinie 5. min. 5 (pociąg mięszany); w nocy o godzinie 11. min. 25 (pociąg pospieszny); rano o godzinie 6. min. 35 (pociąg lokalny).

Do Podwołoczysk: (z głównego dworca): rano o godz. 6. min. 20 (pociąg pospieszny); w południe o godz. 12. min. 5. (pociąg mięszany); w nocy o godz. 10. min. 57 (pociąg osobowy)

Do Czerniowiec: rano o godz. 6. min. 50 (pociąg pospieszny); w południe o godz. 12. min. 50 (pociąg mięszany); w nocy o godz. 11. min. 48 (pociąg mięszany);

Do Stanisławowa (przez Stryj): rano o godz. 7. min. 7 (pociąg mięszany);

Do Podwołoczysk (z Podzamcza): w południe o godz. 12. min. 26 (pociąg mięszany); w nocy, o godz. 11. min. 32 (pociąg mięszany).

Cennik lwowskiej izby handlow. i przemysł.

Lwów, dnia 10 stycznia 1876.

(oprócz kupona bieżącego. / z kupon.)

	płacą zł.	płacą ct.	żądają zł.	żądają ct.
	walutą austr.			
1. Akcye za sztukę.				
Kol. g. Kar. Ludw. po 200 zł. m.k.	198	—	200	50
Kol. lwow.-czer.-jas. „ 200 „ „	137	50	139	50
Banku hip. gal. po 200 zł. w. a.	234	—	236	50
Banku kredyt. gal. „ 200 „ „	210	—	212	—
2. Listy zast. za 100 zł.				
Tow. kredyt. galic. 5% w. a. .	85	65	86	30
„ „ 4% „ .	79	50	80	75
„ „ , 5% okresow.	85	65	86	30
Banku hyp. galic. 6% w. a.	91	—	91	75
3. Listy dłużne za 100 zł.				
Gal. zakł. kred. włość. po 6% w.a.	99	—	100	—
Ogóln. roln. kred. Zakł. dla Gal. i Bukow. 6% los. w 15 lat. .	90	40	91	40
Tow. kr. m. 6% w. a. w 15 lat	92	—	92	75
„ „ „ „ w 30 „	—	—	—	—
4. Obligi za 100 zł.				
Indemniz. galic. 5% m.k. . . .	85	60	86	40
Pożyczki kraj. z r. 1873 po 6% w.a.	91	—	92	50
5. Losy.				
Miasta Krakowa	14	50	16	—
„ Stanisławowa	17	—	19	—
6. Monety.				
Dukat Holenderski	5	25	5	35
Dukat Cesarski	5	30	5	42
Napoleond'or	9	10	9	20
Pół imperyał	9	18	9	34
Rubel rossyjski srebrny	1	58	1	68
„ „ papierowy	1	48½	1	50
Pruskie bilety kasowe	1	69½	1	71
Srebro	104	—	106	—

Kurs giełdy wiedeńskiej.

dnia 7 stycznia 1875.

	płacą.	żądaj.
1. Dług Państwa		
Jednolity dług Państwa w banknot. .	69.35	69.40
„ „ „ w srebrze . .	73.95	74 05
Losy z roku 1839 całe	238.—	242.—
„ „ 1839 piąta część	235.50	236.50
„ „ 1854 po 250 złr. 4% . .	106.50	107.—
„ „ 1860 po 500 złr. 5% . .	112.30	112.60
„ „ 1860 po 100 złr. 5% . .	119.70	—.—
Pożyczka z r. 1864 (z premią) po 100 zł.	132.50	133.—
Renty Como po 42 lir. austr.	19.—	20.—
2 Obligacye indemn. 5% za 100 zł.		
Czech	101.—	—.—
Bukowiny	84.—	84.50
Galicyi	86.—	86.50
Niższej Austryi	99.50	—.—
Siedmiogrodu	78.50	79.—
Węgier	78.—	78.50
3. Akcye		
Bank Anglo aust. 200 zł. emit. zł. 120.	93 30	93.50
Inst. kred. dla handlu po 160 zł. . .	192.—	192.25
Niższo austr. tow. eskomp. po 500 zł. .	—.—	—.—
Gal. banku hip. po 200 zł. . .	131.—	—.—
Gal. banku handl. i prz. à 200 zł. wpł. 40%	—.—	—.—
Gal. zakł. kredyt. ziemsk. à 200 zł.	—.—	—.—
Banku narodowego	902.—	904.—
Kol. naddniest. à 200 zł. w sreb. .	—.—	—.—
Austr. tow. żeglugi par. po 500 zł. m. k.	331.—	333.—
Kol. Ces. Elżbiety po 200 zł. m. k. .	166.25	166.75
Kol. Preszów-Tarn. (w. c.) à 200 zł. w sr.	—.—	—.—
Półn. kolei po 1000 zł. . . .	1820.—	1825.—
Kol. Kar. Ludw. po 200 zł. m. k.	202 —	202.50
Lwow. czern. kolej po 200 zł. w. a. w sr.	138.75	139.—
Tow. kol. żel. państ. po 200 zł. m. k.	295.—	296.—
Połud. kol. państw. po 200 zł. w. a.	114.50	115.75
I. Kol. węg. gal. à 200 zł. w sr. .	92 —	93.—
4. Listy zast. losowane		
Powsz. austr. zakł. kred ziem. 5% w sr.	100.—	100.50
Gal. zakł. kr. ziem. Krak. los. w 18 l. 6%	93.—	93.50
„ „ „ „ „ „ w 20 „ 7%	100.—	—.—
„ „ „ „ „ „ w 36 „ 5½	92.50	9275
Gal. Tow. kred. w. a po 4% . .	79.—	—.—
„ „ „ po 5% . .	86.25	—.—
Gal. banku hipot. po 6% . . .	91.—	91.50
Gal. zakł. kred. włość. po 6% . .	100.50	101.50
Tow. kred. miejs. lw. w 15 l. wyl. po 6%	91.—	91.50
„ „ „ „ 30 „ 6%	—.—	—.—
Bank narod. po 5%	.—	—.—
Węg. tow. ziem. po 5½% . . .	—.—	85.25
„ „ „ po 5% . . .	93.—	93.50
5. Obligacye z prawem pierwszeństwa (za 100 zł.)		
Kol. Albrechta à 300 zł. 5% w. a. .	71.90	72.25
Kol. naddniestr. à 300 zł. 5% w. a. .	22.—	23.—
Tow. kol. żel. Preszów-Tarnów (w. cz). à 300 zł. 5% w srebr.	—.—	—.—
Kol. pół. po 100 zł. m. k. . . .	100.25	100.50
„ „ „ 100 zł. w. a. . . .	96.—	—.—
Kol. gal. Kar. Ludw. po 300 zł. 5%	99.50	100.—
„ „ „ „ II. emisyi . .	96.75	97.—
„ „ „ „ III. „ . .	95.20	95.40
Kol. lwow.-czer. jas. III. emis. à 300 zł. 5% w srebrze	78.80	79.20
Węg. gal. kol. à 200 zł. 5% w srebrze .	70.—	70.50
6. Losy.		
Inst. kred. dla handlu po 100 zł. w. a. .	162.50	163.—
Clarego po 40 zł. m. k. . . .	28.25	28.75
Tow. żegl. par. na Dunaju po 100 zł. m. k.	94.50	95.—
Keglevicha po 10. zł. m. k.	14.—	14.50
Losy miasta Krakowa	15.—	15.50
Pożyczka miasta Budy po 40 w. a. .	27.50	28.—
Paltiego po 40 zł. m. k. . . .	26.75	27 —
Fundacya szpit. Arcyksięcia Rudolfa	13.60	14.—
Salma po 40 zł. m. k.	38.—	39 —
St. Genois po 40 zł. m. k.	29.50	30.50
Poż. miasta Stanisławowa po 20 zł. w. a.	18.—	18.50
Poż. Tryest. po 100 zł. m. k. . .	113.50	—.—
„ „ „ 50 zł. w. a. . .	63.—	64.—
Waldsteina po 20 zł. m. k. . . .	23.50	24.50
Windischgrätza po 20 zł. m. k. . .	22.25	22.75
Weksle (na 3 miesięcy)		
Amsterdam za 100 zł. hol. . . .	—.—	—.—
Augsburg za 100 zł. w. p. n. . .	55.80	55.90
Berlin za 100 mark n. p.w. . .	—.—	—.—
Frankfurt 100 Mark. p. . . .	55.95	56.05
Hamburg za 100 M. B.	55.95	56.05
Londyn za 10 ft. szt.	113.30	114 50
Paryż za 100 fr.	45.55	45.60
Kurs złota.		
Dukat ces. men.	—.—	—.—
„ peł. wagi	5.40.—	5.42 —
Korona	—.—	—.—
20-frankówka	9.18.—	9.19.—
Rossyjski imperał	—.—	—.—
Talar związkowy	—.—	—.—
Srebro	105.—	105.30

Z lwowskiej Izby handlowej i przemysłowej.

Telegrafowany kurs wiedeński.

10 stycznia 1875.

	złr.	ct.
Jednolity dług Państwa w banknotach .	68	90
„ „ „ w srebrze . . .	73	65
Losy pożyczki z roku 1860	111	90
Akcye banku wiedeńskiego	907	—
„ „ kredytowego bez kupona .	189	30
Londyn 10 fnt. szterlingów	114	30
Srebro	105	20
Napoleond'or	9	19
Dukat cesarski men.	5	40
100 Marek	56	85

DZIENNIK URZĘDOWY.

(125 1—3) **Obwieszczenie.**

L. 683. Wydział Izby Adwokatów podaje do wiadomości, że Pan Dr. Emil Byk wpisany został na podstawie uchwały Wydziału z dnia 8 stycznia 1876 do l. 683 /875 w listę adwokatów z siedzibą we Lwowie.

Z Wydziału Izby Adwokatów
Lwów dnia 8 stycznia 1876.

(23 1—3) **Edykt.**

L. 16439. C. k. Sąd obwodowy podaje do wiadomości że na żądanie zarządcy masy rozbiorowej Antoniego hr. Mitrowskiego adwokata p. Iłasiewicza i na podstawie §. 98, sprawoty sądowej uchwałą z dnia 22go grudnia 1875 do liczby 16439 uchwalono oszacowanie dóbr Myszczowa z przyległościami do masy rozbiorowej Antoniego hr. Mitrowskiego należących i oszacowanie to c. k. Notaryuszowi p. Minkusiewiczowi w Dukli polecono, a gdy miejsce pobytu niektórych wierzycieli masalnych mianowicie Jana Szarwińskiego, Rudolfa hr. Wrbna, Leopoldyny Br. Hohurichs Sądowi jest niewiadome, a zatem tym z życia i miejsca pobytu niewiadomym jakoteż wszystkim wierzycielom masalnym którym uchwała oszacowania tych dóbr dozwalająca z jakiego bądź powodu albo wcale nie albo nierychło przed terminem oszacowania doręczoną być nie mogła i prawonabywcom możliwym tych wierzycieli ustanawia Sąd kuratora w osobie adwokata p. Smutnego ze substytucyą adwokata p. Mendrochowicza i doręcza mu uchwałę powyższą. Wzywa się przeto tych wierzycieli by kuratorowi potrzebną informacyę udzielili, albo innego pełnomocnika sobie obrali, i o tem Sąd zawiadomili, gdyż inaczej z zaniedbania tych kroków możliwe niekorzystne skutki sami sobie przypisać będą winni.

Przemyśl 22go grudnia 1875.

(15 1—3) **Edykt.**

Nr. 6284. C. k. Sąd obwodowy w Nowym Sączu zawiadamia niniejszem edyktem Natana Sterna, Reisle Sternowę 2 Lager i Samuela Izaaka 2ga imion Sterna, że przeciw nim Jakób Lustig i Hendla Herbstowa w Sądzie tutejszym wytoczyli pozew o eliminowanie z tabeli płatniczej 4 piątych części realności pod Nr. 203 prawa żądania od Mojżesza Stern wymazania kwot 337 zł. 30 kr. M. k. i 40 zł. M. k. Sąd, któremu miejsce pobytu pozwanych wiadomem nie jest, i gdy pozwani możebnie z ces. król. krajów się wydalili, ustanowił na ich koszt i niebezpieczeństwo dla nich kuratora w osobie tutejszego adw. Dra Jarosza, z którym ta sprawa według pisemnego w tutejszym kraju obowiązującego postępowania sądowego przeprowadzoną będzie.

Wzywa się zatem pozwanych, aby w przynależnym czasie swoje dokumenta ustanowionemu zastępcy wręczyli, lub też innego sobie zastępcę obrali i Sądowi oznajmili, w ogóle, wszystkie kroki poczynili, które do swej obrony za potrzebne uważają, inaczej skutki z zaniedbania takowych sami sobie przypisaćby musieli.

Z c. k. Sądu obwodowego
Nowy Sącz dnia 11 grudnia 1875.

(121) **Erkenntnisse.**

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Prag hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft in Folge des Beschlusses vom 28 Dezember 1875, Z. 35346, zu Recht erkannt:

Der Inhalt des Feuilletonartikels mit der Aufschrift „Ataman Skalozui" in der Zeitschrift „Lumir" Nr. 51 vom 23 Dezember 1875 begründet den Thatbestand der in den §§. 202 und 303 St. G. bezeichneten Vergehens gegen die öffentliche Ruhe und Ordnung und wird daher unter gleichzeitiger Bestätigung der verfügten Beschlagnahme auf Grund der §§. 489 und 493 St. P. O. das objective Verfahren eingeleitet, die Weiterverbreitung dieser Druckschrift verboten und die Vernichtung der mit Beschlag belegten Exemplare verordnet.

Das k. k. Kreis- als Preßgericht in Jičin hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft mit dem Beschlusse vom 31 Dezember 1875, Z. 9008 Strff., zu Recht erkannt:

Der Inhalt des in der Nr. 75 der Zeitschrift „Slovanské listy" vom 19 Dezember 1875 auf der Seite 602 unter der Rubrik „Ruzné zprávy" abgedruckten Artikels „Kdo spíše zasluhuje podpory" begründet den Thatbestand des im §. 64 St. G bezeichneten Verbrechens der Beleidigung der Mitglieder des kaiserlichen Hauses. Es wird daher in dieser Strafsache nach §. 493 St. P. O. das objective Verfahren eingeleitet, die Beschlagnahme der Nr. 75 der Zeitschrift „Slovanske listy" vom 19 Dezember 1875 auf Grund der §§. 488—489 St. P. O. bestätigt und nach § 493 St. P. O. die Weiterverbreitung dieser Druckschrift verboten.

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Laibach hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft in Folge Beschlusses vom 26 Dezember 1875, Z. 13075, zu Recht erkannt:

Der Inhalt des in der Nummer 150 der in Laibach erscheinenden slovenisch-politischen Zeitschrift „Slovenec" vom 23 Dezember 1875 auf der 3 Seite auf der 1 und 2 Spalte, unter der Rubrik „Izvirni dopisi" abgedruckten Correspondenzartikels „Iz šentviške okolice na Dolejnskem 3 decemb.", beginnend mit „Ne zamerite" und endend mit „tako čenčati", begründe den Thatbestand des Vergehens gegen die öffentliche Ruhe und Ordnung nach dem §. 300 St. G. Es wird demnach zufolge der §§. 489 und 493 der St. P. O. die Weiterverbreitung dieser Druckschrift verboten.

(96) **Obwieszczenie.**

L. 4770. C. k. Sąd powiatowy w Starym Sączu ogłasza, iż dochodzenia miejscowe celem założenia księgi hipotecznej dla gminy katastralnej Szymanowice z Niszkową dnia 3 lutego 1876 w Szymanowicach rozpocznie.

Każdy kto ma interes prawny w zbadaniu stosunków posiadania, może się zgłosić i wszystko przytoczyć, co dla wyjaśnienia lub ochrony swych praw uzna za stosowne.

Stary Sącz 1 stycznia 1876.

(11 1—3) **Edykt.**

L. 14577. C. k. Sąd obwodowy w Tarnopolu zawiadamia niniejszem Feiwla, Frieda że pod dniem 27go Lipca 1875 do L. 8827 przeciw niemu Menie Schiffmanowa wniosła prośbę o wydanie nakazu zapłaty na sumę wekslową 200 zł. i że z powodu niewiadomego miejsca pobytu jego dla niego na jego koszta i niebezpieczeństwo ustanowiono kuratora w osobie p. adw. Dr. Mantla któremu też wydany nakaz zapłaty doręczono.

Wzywa się przeto wspomnionego Feiwla Frieda by ustanowionego kuratora należycie poinformował lub innego zastępcę mianował, gdyż inaczej wyniknąć mogące złe skutki sam sobie przypisze.

Tarnopol dnia 9go grudnia 1875.

(67 1—3) **Edikt.**

Z. 68705. Das k. k. Landesgericht als Wechselgericht in Lemberg macht der dem Leben und Wohnorte nach unbekannten Frau Franziska Krauss hiemit bekannt, daß gegen sie am 28 Dezember 1875, Z. 68705 die Klage wegen Zahlung der Wechselsummen von 35 fl. ö. W. s. N. G. eingebracht habe und auf Grund demselben gegen die Belangte der Auftrag zur Bezahlung der eingeklagten Wechselsumme s. N G gleichzeitig erlassen wurde.

Da der Wohnort der Belangten dem Gerichte unbekannt ist. so hat das k. k. Landesgericht zu ihrer Vertretung auf ihre Gefahr und Kosten den H. Advokaten Dr Nurkowski mit Substituirung des H Advokaten Dr. Josef Smolka zum Kurator bestellt, welchem die Zahlungsauflage zugestellt wird.

Es wird daher die Belangte aufgefordert, die nöthigen Behelfe dem bestellten Vertreter zu ertheilen, oder einen anderen Vertreter sich zu wählen, und dem Gerichte anzuzeigen, und überhaupt alle zu ihrer Vertheidigung dienlichen Mittel zu ergreifen, als sonst sie sich die aus der Vernachlässigung entspringenden nachtheiligen Folgen selbst zuzuschreiben haben wird.

Lemberg am 30 Dezember 1875.

(59 3—3) **Edykt.**

L. 6217. C. k. Sąd powiatowy w Krakowcu ogłasza, że na zaspokojenie wierzytelności Estery Elster 50 złr. w. a. z pn. odbędzie się w Sądzie tutejszym przymusowa sprzedaż realności dłużnika Jakóba Silbermann w Krakowcu pod l. k. 5 położonej ciała tabularnego nie stanowiącej, w dniu 20 stycznia, 24 lutego i 30 marca 1876, w zabudowaniu tutejszego sądu, zawsze o godzinie 10 przedpołudniem i to na pierwszych dwóch terminach tylko za cenę szacunkową oraz i wywołania w kwocie 100 złr. w. a. lub wyżej niej, na trzecim zaś i niżej takowej.

Wadyum wynosi 10 złr. w. a.

Dalsze warunki licytacyjne można przejrzeć w registraturze tutejszego sądu.

Krakowiec 20 października 1875.

(116 2—3) **Edykt.**

L. 7972. C. k. Sąd powiatowy w Chrzanowie podaje do wiadomości, że celem zaspokojenia sumy 73 złr. z pn. od Wojciecha Stawiarza należącej się, odbędzie się w dniach 27 stycznia, 24 lutego i 23 marca 1876, każdą razą o godzinie 10 przedpołudniem w gmachu sądowym publiczna licytacya pod następującemi warunkami:

1. Na pierwszych dwóch terminach sprzedaną być może wystawiona na sprzedaż nieruchomość tylko za cenę szacunkową lub powyżej takowej, na trzecim zaś i niżej ceny szacunkowej.
2. Cenę wywołania stanowi wartość szacunkowa 645 złr. w. a.
3. Wadyum wynosi 64 złr. 50 ct. w. a.

Na pierwszych dwóch terminach posiadłość poniżej ceny kupna nie będzie sprzedaną.

Resztę warunków licytacyjnych, oraz akty zastawniczego opisania i oszacowania mozna przejrzeć w tutejszej registraturze.

Chrzanów dnia 20 listopada 1875.

(30 3—3) **Kundmachung.**

Z. 8207. Am 26. Jänner 1876, wird wegen Abnahme der in den nächsten drei Jahren, das ist, vom 1 Jänner 1876 bis Ende Dezember 1878 bei den Militär-Betten-Magazinen in Lemberg und Czernowitz sich ansammelnden Bettenhadern, eine öffentliche Lizitations-Behandlung im Wege versiegelter Offerte bei der k. k. Militär-Intendanz in Lemberg abgehalten werden. Die dießbezüglichen Offerte müssen längstens bis 12 Uhr Mittags des obbesagten Tages bei der Militär-Intendanz in Lemberg eingebracht werden.

Die näheren Informationen können bei den Militär-Betten-Magazinen in Lemberg und Czernowitz eingeholt werden.

K. k. Militär-Intendanz zu
Lemberg am 28 Dezember 1875.

(19 3—3) **Edykt.**

L. 64665—75. C. k. Sąd krajowy we Lwowie niniejszym edyktem wiadomo czyni, że gmina Lubycza Kniazie przeciw Joslowi Gottlieb i małżonkom Benjaminowi i Kesze Wilkenfeldom o uznanie intabulowanego Dom. 295 p. 439 440 n. 31 i 32 on. prawa dzierżawy wsi Huta Lubycka z przyległościami za zgasłe pod dniem 7go Grudnia 1875 l. 64665 pozew wniosła, i o pomoc sądową prosiła, w skutek czego pozew rzeczony do pisemnego postępowania dekretowano, ponieważ małżonkowie Benjamin i Kesze Wilkenfeld jako też ich spadkobiercy są niewiadomi z życia i miejsca pobytu c. k. Sąd krajowy do zastępowania i na tychże pozwanych koszt i szkodę tutejszego adwokata Dr. Czeszera z zastępstwem adw. Dr. Goldberga kuratorem mianował, z którym niniejsza sprawa według ustawy sądowej dla Galicyi przepisanej, przeprowadzoną będzie.

Niniejszym więc edyktem wzywa się zapozwanych, aby w należytym czasie osobiście stanęli lub potrzebne tytuły prawne ustanowionemu zastępcy udzielili, lub innego zastępcę sobie wybrali i Sądowi oznajmili, słowem stosownych do obrony środków użyli gdyż wynikające z zaniedbania skutki sami sobie przypisać będą musieli.

Z c. k Sądu krajowego
Lwów dnia 10 grudnia 1875.

(46 3—3) **Kundmachung.**

Z. 5219. Uiber das Gesuch des Dawid Rosenhek wird auf Grund eines h. g. rechtskräftigen Vergleiches vom 30 September 1870, Z. 4836 zur Hereinbringung der Restforderung von 147 fl sammt den vom 10 Oktober 1873 bis zur Zahlung zu berechnenden 24$^{0}/_{0}$gen Zinsen und den mit 2 fl. 1 kr. zuerkannten gegenwärtigen Kosten die öffentliche Feilbietung der dem Schuldner Dmytro Zacharuk sub CNr. 119 in Stecowa gelegenen. keinen Tabularkörper bildenden Realität zu Gunsten des Dawid Rosenhek auf 3 Terminen d. i. am 14 Jänner, 10 Februar und 14 März 1876 jedesmal um 10 Uhr V M. bei diesem Gerichte mit dem bewilligt, daß das Feilbietungsobject beim 1 und 2 Termine nur um den Schätzungspreis, beim 3 auch unter demselben unter den vorgeschlagenen Bedingnissen die im Ganzen bestättigt werden, wird veräußert werden. Das Schätzungs-Protokoll und die übrigen Feilbietungsbedingniße sind bei der h. g Registratur zu sehen.

K. k. Bezirks-Gericht.
Śniatyn 3 Dezember 1875.

(44 3—3) **Edykt.**

L. 6097. C. k Sąd powiatowy w Kopyczyńcach uznaje Michała Łusznija, rolnika z Suchostawu, za marnotrawcę. Kuratorem ustanowiono Iwana Fyka.

Kopyczyńce 28 października 1875.

(40 3—3) **Edykt.**

L. 69172. C. k. Sąd krajowy jako handlowy podaje niniejszem do wiadomości, iż ustanowiono małoletniej p. Wandzie Falkowskiej, jako spadkobierczyni p. Władysława Falkowskiego, której prawny zastępca wiadomym nie jest, w sprawie p. Abrahama Piepesa przeciw pp. Adeli i Wandzie Falkowskim o zapłacenie sumy wekslowej w kwocie 1800 złr. kuratora w osobie p. adw. dra Bobownika, z zastępstwem p. adwokata dr. Gregorowicza, któremu równocześnie doręcza się tutejszy nakaz zapłaty z dnia 20 grudnia b. r. L. 66736 dla niej wydany.

Wzywa się przeto opiekę wspomnionej małoletniej, aby się zgłosiła i potrzebnej informacyi ustanowionemu kuratorowi udzieliła, albo innego pełnomocnika obrała.

Lwów dnia 30 grudnia 1875.

(24 3—3) **Edykt.**

L. 18650. C. k. Sąd obwodowy w Samborze oznajmia niniejszem z miejsca pobytu niewiadomym Marjannie z Turżańskich Hordyńskiej, Katarzynie z Turżańskich Kochanowiczowej, Justynie z Turżańskich Stopnickiej, Annie z Turżańskich Jasinieckiej, Zofii z Turżańskich 1 śl. Topolnickiej, 2 śl. Jaworskiej, Piotrowi Turżańskiemu wnukowi Jana Buczyc Turżańskiego, a wrazie ich śmierci, ich z życia, imienia i miejsca pobytu niewiadomym spadkobiercom tudzież z życia, imienia i miejsca pobytu niewiadomym spadkobiercom Piotra Turżańskiego, syna Antoniego Turżańskiego, że przeciw nim Krystyna i Karol Bielańscy na dniu 27go listopada 1875 do L. 18650 wytoczyli pozew o uznanie i zaintabulowanie powodów za właścicieli części dóbr w Turże, który to pozew ustanowionemu do zastępstwa pozwanych kuratorowi, adwokatowi Dr. Witz, którego zastępcą adwokata Dra Ehrlicha mianowano — do wniesienia w 90 dniach pisemnej obrony doręczony został.

Wzywa się przeto pozwanych, aby wcześnie kuratorowi potrzebną informacyę udzielili lub sobie innego zastępcę obrali i tegoż Sądowi oznajmili, ogółem aby wszelkie do ich obrony służyć mające środki użyli, gdyż w razie przeciwnym skutki z zaniedbania wynikłe, sami sobie przypisać by musieli.

Sambor, 7go grudnia 1875.

(18 3—3) **Obwieszczenie.**

L. 2765. C. k. Sąd powiatowy Skawiński, obwieszcza, że celem zaspokojenia należytości Reginy Bugajowej 240 zł. 72 ct. odbędzie się przymusowa sprzedaż dwóch kawałków gruntu do gospodarstwa pod Nr. 41 w Sidzinie należących, własnością Rawła Huchlowskiego, a względnie tegoż leżącej masy będących, — w jedynym tylko terminie dnia 10go lutego 1876 o godzinie 9tej rano w budynku sądowym.

Cena wywołania 180 zł.; — zakład 18 zł.

Bliższe warunki przedłoży registratura sądowa.

Skawina 2go listopada 1875.

(56 3—3) **Edikt.**

Z. 4923. Vom Chodorower k. k. Bezirksgerichte wird bekannt gemacht, daß bei demselben zur Hereinbringung der vom Dawid Lothringer wider Mieczysław Stankiewicz ersiegten Summe pr. 1500 fl. ö. W. s. N. G. die exekutive Feilbiethung der im Duliby sub CNr 39 resp. 2 gelegenen keinen Tabularkörper bildenden Grundrealität am 28 Februar, am 27 März und am 24 April 1876, jedesmal um 10 Uhr Vormittags abgehalten, und daß diese Realität an den ersten zwei Terminen nur über oder um den Schätzungswerth von 2440 fl. ö. W. dagegen am 3 Termine auch unter dem Schätzungswerthe veräußert werden wird Die Schätzungsurkunde und die Lizitationsbedingungen können in der h g Registratur eingesehen oder in Abschrift erhoben werden.

Chodorów am 28 November 1875.

(78 3—3) **Obwieszczenie.**

L. 4508. C. k. Sąd powiatowy w Podgórzu, uwiadamia Seweryna Jalbrzykowskiego z życia i miejsca pobytu niewiadomego, a względnie jego z imienia i nazwiska, tudzież z życia i miejsca pobytu niewiadomych spadkobierców że przeciwko niemu Stefan Wilkoszewski pod dniem 4 września 1875 r. l. 4502 wniósł do tutejszego sądu pozew o uznanie praw z kontraktu najmu z dnia 22 stycznia 1842 na jego rzecz w stanie biernym realności pod l. 6/103 w Podgórzu zaintabulowanych, na który termin do rozprawy na dzień 24 stycznia 1876 r. wyznaczono, i że dla nich kuratora w osobie adwokata Dra Wilkosza w Krakowie ustanowiono.

Wzywa się przeto pozwanych aby kuratowi temu potrzebnej informacyi udzielili, lub sobie innego zastępcę obrali, gdyż inaczej wszelkie z zaniedbania wynikłe złe skutki sami sobie przypiszą.

Podgórze dnia 15 października 1875.

(52 3—3) **Konkurs.**

L. 2077. Celem obsadzenia kilka posad referentów ekonomicznych w okręgu c. k. Podkomisyi krajowej podatku gruntowego w Krakowie rozpisuje się niniejszem konkurs do 20go stycznia 1876.

Ubiegający się o tę posadę winni wnieść swoje podania do Prezydyum Krakowskiej c. k. Podkomisyi krajowej wykazując wiek, stan, nauki, odbyte egzamina praktyczne, nienaganne zachowanie, zdrowie fizyczne, dotychczasową służbę lub zatrudnienie, obywatelstwo państwowe i znajomość języka krajowego.

Kompetenci w służbie publicznej będący mają wnieść podania przez swą zwierzchniczą władzę, inni przez właściwe c. k. Starostwo powiatowe.

Krakow dnia 28 grudnia 1875.

(49 3—3) **Staats-Stipendien**

für den Brauercurs

an der höheren landwirtschaftlichen Lehranstalt

„Francisco-Josephinum“ in Mödling.

Z. 14546/2017 Das k. k. Ackerbau-Ministerium hat für den Brauer Curs, welcher auch im Jahre 1876 wieder am „Francisco-Josephinum“ in Mödling in der Zeit vom 15 März 1876 bis 15 Juli 1876 abgehalten wird, drei Stipendien von je einhundert und fünfzig Gulden bewilligt.

Zur Aufnahme in den Brauercurs, dessen Programm bei der Direction des „Francisco-Josephinum“ in Mödling behoben werden kann, wird erfordert:

1. Der Nachweis einer guten Volksschulbildung.
2. Der Nachweis einer entsprechenden Verwendung in einer Brauerei durch mindestens sechs Monate.

Stipendisten sind von der Entrichtung des Lehrhonorars nicht befreit.

Die mit den angeführten Nachweisen versehenen an das Ackerbau Ministerium zu richtenden Gesuche sind bis 1 März 1876 an die Direction des „Francisco-Josephinum“ in Mödling zu überreichen.

Wien, am 1 Jänner 1876.

Vom k k. Ackerbau-Ministerium.

(61 3—3) **Edykt.**

L. 30839. C. k. Sąd krajowy jako handlowy w Krakowie na zasadzie §. 194 ordynacyi konkursowej zezwolił na otwarcie konkursu na majątek kupca i firmy J. L. Ameisena w Podgórzu a mianowicie na majątek ruchomy gdziekolwiekby się takowy znajdował, a na majątek nieruchomy o tyle, o ile takowy położonym jest w tych krajach w których ordynacya konkursowa z dnia 25 grudnia 1868 obowiązuje. Komisarzem konkursowym ustanawia się pana Dra Fr. Przesmyckiego c. k. radcę sądu kraj. w Krakowie, a tymczasowym zarządcą masy p. adw. Csesznaka z substytucyą p. adw. Trojnalskiego.

Wierzycieli wzywa się niniejszem aby na terminie dnia 11 stycznia 1876 przed komisarzem konkursowym wyznaczonym, za przedłożeniem dokumemtów któreby ich pretensye wykazywały, oświadczyli się co do potwierdzenia tymczasowego zarządcy masy lnb co do ustanowienia innego tudzież aby wybrali wydział wierzycieli.

C. k. Sąd krajowy wzywa tych wierzycieli, którzy swych pretensyi przeciwko masie konkursowej chcą dochodzić, aby takowe nawet w tym przypadku gdyby się proces w toku znajdował do dnia 14 marca 1876 w c. k. Sądzie krajowym w Krakowie podług przepisu ordynacyi konkursowej unikając szkodliwych skutków prawa zgłosili a na terminie na dzień 24 marca 1876 o godzinie 10 z rana w biórze komisarza konkursowego oznaczonym wywierzytelnili i swoje wnioski co do oznaczenia pierwszeństwa swych pretensyi poczynili.

Wierzycielom którzy pretensye swoje zgłoszą a na owym terminie będą obecni, przysłuża prawo na miejsce tymczasowego zarządcy masy, jego zastępcy i wydziału wierzeycieli, którzy dotąd obowiązki te sprawiali, powołać ostatecznie osoby w których zaufanie pokładają.

Wierzyciele którzy w Krakowie lub w jego pobliżu nie zamieszkują, winni są przy zgłoszeniu wymienić pełnomocnika w Krakowie zamieszkałego w celu doręczenia uchwał sądowych w przeciwnym bowiem razie na wniosek komisarza konkursowego, wierzycielom rzeczonym na ich niebezpieczeństwo i koszt kurator ustanowionym by został.

Dalsze ogłoszenia w toku postępowania konkursowego umieszczane będą w urzędowej „Gazecie Lwowskiej“.

Termin do likwidacyi oznaczony jest zarazem terminem co do układów z wierzycielami.

Kraków 27 grudnia 1875.

(71 3—3) **Obwieszczenie.**

L. 2678. Z c k. Sądu powiatowego w Bukowsku uwiadamia się, że w tut. sąd. kancelaryi odbędzie się w dniach 20 stycznia 1876, 20 lutego 1876 i 20 marca 1876, każdą razą o godz. 10 rano przymusowa licytacyjna sprzedaż realności tychże dłużników Stanisława Dąbrowskiego i Antoniego Pietrzyckiego własnej pod N. k. 236 w Bukowsku położonej z gruntu objętości 6 morgów składającej się, celem wydobycia sumy 627 złr. 50 ct. a. w. z pn. przez Chawę Majerowicz wywalczonej.

Warunki licytacyi tej, tudzież protokoły zajęcia i oszacowania są do przejrzenia w tut. sąd. registraturze.

C. k. Sąd powiatowy
Bukowsko 10 grudnia 1875.

(72 3—3) **Ogłoszenie.**

L. 5046. Dnia 27 stycznia, 24 lutego i 30 marca 1876, zawsze o godzinie 10 rano odbędzie się w zabudowaniu sądowem publiczna sprzedaż realności l k. 199 w Magierowie położonej, Zacharka Bokały własnej ciała tabularnego nie stanowiącej, na rzecz banku włościańskiego o 100 złr. z tem, że na trzecim terminie realność i poniżej ceny wywołania sprzedaną zostanie.

Cena wywołania 200, wadyum 20 złr. a. w.

Resztę warunków licytacyjnych, protokół opisania i ocenienia w Sądzie tutejszym przejrzeć wolno.

C. k. Sąd powiatowy
Niemirów 26 października 1875.

(88 3—3) **Obwieszczenie.**

Wydział Samborskiej Izby Adwokatów podaje do powszechnej wiadomości spis adwokatów, z końcem roku 1875 w liście Samborskiej Izby wpisanych.

I. Z siedzibą w Samborze:
Dr. Budzynowski Ignacy,
„ Ehrlich Szymon,
„ Kohn Jakób,
„ Pawliński Karol,
„ Witz Leon,
„ Wołosiański Bazyli.
II. Z siedzibą w Drohobyczu:
Dr. Wohllerner Marek,
„ Wolski Władysław.
III. Z siedzibą w Stryju:
Dr. Baczyński Hilary,
P. Błoński Aleksander Biberstein,
Dr. Fruchtmann Filip,
„ Popiel Seweryn,

Z Wydziału Izby Adwokatów
W Samborze dnia 2 stycznia 1876.

(38 3—3) **Ogłoszenie.**

Nr. 8274. Ze strony Komisyi dla zakładania ksiąg hypotecznych z c. k. Sądu powiatowego w Podhajcach wydzielonej, wyznacza się do rozpoczęcia dochodzeń miejscowych w celu założenia ksiąg hipotecznych w gminie katastralnej Bekersdorf dzień 19go stycznia 1876 o godzinie 9tej przed południem na którym każdy, kto ma interes prawny w zbadaniu stosunków posiadania, zgłosić się i wszystko cokolwiek dla wyjaśnienia lub ochrony swych praw za stosowne uzna, przytoczyć może.

Podhajce dnia 27go grudnia 1875.

(5281 3—3) **Ogłoszenie licytacyi.**

L. 4946. C. k. Sąd powiatowy w Zassowie podaje do wiadomości, iż celem zaspokojenia wierzytelności uprzyw. Zakładu kredytowego włościańskiego w sumie 150 złr. w. a. z pn. odbędzie się przymusowa publiczna sprzedaż realności pod Nr. 43 w Zdziarcu położonej, własnością Józefa Kuzory będącej, a ciała tabularnego nie stanowiącej, w trzech terminach, na dniu 12 stycznia, 7 lutego i 6 marca 1876, każdym razem w Sądzie o godzinie 10 rano.

Za cenę wywołania stanowi się kwotę 300 złr. w. a.

Wadyum wynosi 30 złr. w. a.

Resztę warunków licytacyjnych tudzież akt zastawniczego opisania przejrzeć można w registraturze sądowej.

C. k. Sąd powiatowy.

Zassów 16 listopada 1875.

(36 3—3) **Edykt.**

L. 8740. C. k. Sąd obwodowy w Rzeszowie uwiadamia z imienia, nazwiska, oraz z miejsca pobytu niewiadomych spadkobierców ś. p. Bernarda Zerboniego, iż przeciw niemu wniosła pod dniem 2go grudnia 1875 L. 8740 Salomea Żeromska pozew o ekstabulacyę sumy 400 złr. m. k. z stanu biernego realności Nr. k. 214/219 w Rzeszowie, Dom 2 pag. 132 n. 6 on, w skutek którego termin do wniesienia obrony na dni 90 wyznaczono. Ustanawiając zatem dla tychże spadkobierców na ich koszt i niebezpieczeństwo kuratorem adwokata dra Klemensa Kostheima, z substytucyą adwokata dr. Bindera, wzywa się ich, aby w tym terminie albo sami się zgłosili, lub innego Sądowi wskazali pełnomocnika, bowiem w razie przeciwnym skutki z zaniedbania wynikłe sami ponosić będą.

Rzeszów 9 grudnia 1875.

(26 3—3) **Edykt.**

L. 14857. C. k. Sąd obwodowy w Tarnopolu mianuje dla z życia i miejsca pobytu nieznanej Teresy Francos kuratorem ad actum p. adwokata dra Sternklara, celem doręczenia jej uchwały tabularnej z dnia 1go marca 1875 L. 1679.

Tarnopol dnia 20 grudnia 1875.

(5298 3—3) **Edykt.**

L. 2410. C. k. Sąd obwodowy Tarnowski w skutek prośby dra Franciszka Ksaw. Hellera zezwala na wdrożenie postępowania amortyzacyjnego, względem zaginionego wekslu z daty Grabówka 28 listopada 1844 na 300 złr. m. k. w cwancygierach, trzy na jeden reński licząc, opiewającego, za trzy miesiące od daty w Tarnowie płatnego, przez Francisaka Jakóbowskiego na zlecenie Edwarda Hellera wystawionego, przez Ignacego Dobrzyńskiego akceptowanego, na Antoniego Bajera w Tarnowie dnia 16 czerwca 1845 żyrowanego, i wzywa edyktem niniejszym posiadacza wyżopisanego wekslu, aby go w 45 dniach, od pierwszego ogłoszenia w dzienniku urzędowym Gazety Lwowskiej licząc, tem pewniej Sądowi przedłożył, ileże po upływie wyznaczonego terminu weksel ten za umorzony uznanym będzie.

Tarnów 15 lutego 1875.

(43 3—3) **Edykt.**

L. 178. C. k. Sąd powiatowy w Bóbrce ogłasza niniejszem, że na rzecz Mojżesza Jageta, realność pod l. kons. 51, sub rep. 35 w Dzwinogrodzie położona, ciała tabularnego nie stanowiąca, w posiadaniu Romana Zakalaka, Tańki Zakalakowej i Maryny Kmieć zostająca, na zaspokojenie dłużnej sumy 280 zł. w. a. z odsetkami po 36 procent od 23go września 1871 dalej bieżącemi, tudzież innemi przynależytościami w kancelaryi sądowej na trzech terminach to jest: dnia 17go lutego 1876, dnia 23go marca 1876 i dnia 13go kwietnia 1876 każdym razem o godzinie 10tej zrana na licytacyę wystawioną i najwięcej ofiarującemu, na pierwszych dwóch terminach za lub wyżej, na trzecim zaś terminie i niżej ceny szacunkowej w kwocie 966 zł. a. w. za złożeniem wadyum 10 procent ceny szacunkowej, w drodze egzekucyi sprzedaną zostanie. Bliższe warunki licytacyjne i akta dotyczące można przejrzeć w kancelaryi sądowej.

Bóbrka dnia 29go Września 1875.

(25 3—3) **Kundmachung.**

Z. 16245/2221 V. Lieferung von fertigen Monturs- und Rüstungs Sorten, dann Feldgeräthen für die k. k Landwehr der im Reichsrathe vertretenen Königreiche und Länder.

Das k. k. Ministerium für Landesvertheidigung beabsichtiget die Lieferung der nachfolgend specificirten Sorten im fertigen Zustande unter Entgegennahme schriftlicher gesiegelter Offerte sicherzustellen.

Die Anzahl der Lieferungs-Gegenstände ist approximativ folgende:

Gruppe A.

Bei der k. k. Landwehr-Monturs-Uebernahms-Commission in Wien einzuliefern:

22.719 Stück Feldkappen sammt Röschen, ohne Knöpfe;
1.935 „ Kapuzen aus Kautschukstoff;
1.572 „ Aermelleibel für Infanterie;
2.683 „ Aermelleibel für Schützen;
7.174 „ Blousen für Infanterie, ohne Achseldragoner und ohne Metall-Knöpfe;
924 „ Blousen für Schützen, ohne Achseldragoner und ohne Metallknöpfe;
787 „ Mäntel für Infanterie, ohne Knöpfe;
693 „ Mäntel für Schützen, ohne Knöpfe;
5.187 „ Pantalons ohne Strupfen, für Infanterie;
2.993 „ Pantalons ohne Strupfen, für Schützen;
1.712 „ Hosenriemen;
9.848 „ Hemden aus Calicot;
10.799 „ Gattien aus Leinwand;
12.212 Paar Fußlappen aus Calicot;
210 Stück Leibbinden;
11.433 „ Halsbinden;
4.656 Paar Halbstiefel;
1.725 Stück porte epées für Infanterie;
992 „ Schützenabzeichen, rothe für Infanterie;
165 „ Schützenabzeichen, grüne für Schützen;
11.910 „ Brodsäcke;
5.299 „ Zwilch Pantalons;
1.953 Dutzen große weiße Metallknöpfe mit Nummern;
2.178 4/12 „ kleine weiße Metallknöpfe mit Nummern;
207 Stück Kalbfelltornister für Unterofficier mit Feuergewehr;
177 „ Kalbfelltornister für Unterofficiere ohne Feuergewehr und Officiersdiener;
2.376 „ Kalbfelltornister für Soldaten mit Feuergewehr;
72 „ Kalbfelltornister für Soldaten ohne Feuergewehr;
24 „ Kalbfelltornister für Kompagnie-Tambours;
1 „ lederner Packtornister für Bataillons-Hornisten;
296 „ Leibriemen mit Schnalle allein;
2.052 „ Leibriementaschen zum Säbelbajonnet;
23 „ Leibriementaschen zum Infanteriesäbel;
53 „ Leibriementaschen zum Pioniersäbel;
2.338 „ Revolveranhängschnüre sammt Hacken;
586 „ Gewehrriemen;
1.217 „ Mantelriemen;
169 „ Signalhorn-Anhängschnüre;
15 „ Infanterie-Kochgeschirre à 2 Mann;
8 „ Cavallerie-Kochgeschirre à 2 Mann;
1.130 „ Infanterie-Kochgeschirr-Ueberzüge;
3.715 „ Eßschalen mit Deckel;
301 „ complete Feldflaschen sammt Tragschnur;
24 „ Floßhacken sammt Stiel;
24 „ Handhacken „ „
24 „ Krampen „ „
24 „ Schaufeln „ „
24 „ Floß- und Handhacken-Futterale sammt Handsägen-Befestigungsriemen;
13 „ Kettensägen;
12 „ complete Handsägen;
12 „ Stemmeisen sammt Heft;
12 „ 1/4zöllige Schneckenbohrer;
12 „ 1/2 „ „
24 „ 1/8 „ „
48 „ Klammern;
42 „ Sägefeilen;
12 „ Schrenkeisen;
12 „ Beißzangen;
288 „ 6zöllige Nägel;
2.400 „ 3 „ Drahtstiften;
1.200 „ 4 „ „
12 „ Zollstäbe;
72 „ Schnürstricke;
24 „ Schanzzeug Traggurten;
48 „ Werkzeugtaschen für Pionniere;
1 „ Medicamenten-Tornister;
1 „ Verband-Tornister;
1 „ Arzneitasche für Medicamenten-Tornister;
1 „ Arzneitasche für Verband-Tornister

Gruppe B.

Beim k. k. Monturs-Depot des stehenden Heeres, Nr. 1 in Brünn einzuliefern:

22 Stück lederne Packtornister mit Patronenversorgungstasche;
2 „ lederne Packtornister ohne Patronenversorgungstasche;
49 „ Cavalleriepatrontaschen, allein;
22 „ Cavallerie-Patrontaschenleibriemen mit Carabinerstrupfen;
2 „ Cavallerie-Patrontaschenleibriemen ohne Carabinerstrupfen;
2 „ Revolvertaschen mit Tragriemen;
18 „ Revolvertaschen ohne Tragriemen;
330 „ Revolver-Anhängschnüre;
72 „ Carabinerriemen;
30 „ Cavallerie-Mantelriemen;
15 „ Cavallerie-Kochgeschirre à 2 Mann;
15 „ Cavallerie-Kochgeschirrsäcke;
15 „ Cavallerie-Kochgeschirrtragriemen;
30 „ Lagerhacken sammt Stiel
30 „ Lagerhacken-Futterale;
31 „ Sattelsitzdecken;
31 „ Pferdedecken;
31 „ Obergurten;
31 „ Untergurten ohne Strupfen;
31 „ Untergurtenstrupfen;
31 Paar Steigriemen;
31 „ Steigbügel (unverzinnt);
31 Garnituren Packriemen (5 Stück pr. Garnitur;
31 Stück Hufeisentaschen sammt Anhängriemen
31 „ Vorderzeuge;
31 „ Hauptgestelle;
31 „ Reitstangen ohne Kinnketten und Hacken (unverzinnt);
31 „ Kinnketten sammt Hacken (unverzinnt);
31 „ Stangenzügel;
31 „ Trensengestelle;
31 „ Knebeltrensen (unverzinnt);
31 „ Trensenzügel;
31 „ Stallhalfter;
43 „ Stallhalfteranhängriemen;
16 „ Stallhalfteranhängketten sammt Strupfenstück;
31 „ Striegel;
31 „ Kardätschen sammt Handriemen;
31 „ Hafersäcke;
31 „ Futtertornister;
31 „ Fouragestricke;
31 „ helzerne Pferdepflöcke;
32 „ Fußfessel;
6 „ Tränkeimer.

Die Eintheilung der Fußbekleidungen nach Größengattungen und die Nummern der Knöpfe werden den Erstehern besonders bekannt gegeben werden

Die zu jedem Paar Schuhe und Halbstiefel gehörigen 80 Stück eiserne Sohlennägel sind nicht einzuschlagen, sondern abgesondert einzuliefern.

Nachdem beabsichtigt wird, eine Anzahl von noch vollkommen tauglichen Beriemungen von außer Gebrauch zu setzenden Flachsgarntornistern für die einzuliefernden Kalbfelltornister zu verwenden, so haben diejenigen Offerenten, welche auf die Lieferung von Kalbfelltornistern reflectiren, in ihrem Offerte auch den Preis für **Einen Kalbfelltornistersack allein, sammt Annähen der von der Landwehrverwaltung beizugebenden-Beriemung**, welche sie bei dem ihrem Fabriksorte nächsten Landwehrbataillon unentgeltlich abzuholen haben werden, und **sammt Beigabe des zum Aufnähen dieser Beriemung erforderlichen Mittelдings** anzuführen.

Diejenigen welche sich an dieser Lieferung betheiligen wollen, haben ihre schriftlichen, gestempelten und gehörig versiegelten Offerte längstens bis 31 Jänner 1876 Mittags 12 Uhr an das Präsidium des k. k. Ministeriums für Landesvertheidigung einzusenden.

Um die Betheiligung an den Lieferungen für das Aerar auf weitere Kreise auszudehnen, werden hier, bei gleich günstiegen Anboten, in erster Reihe solche Industrielle berücksichtigt werden, welche nicht schon zu den Consortien für die Bemontirung und Ausrüstung des k. k. Heeres gehören.

Für die Zuhaltung des Offertes ist ein Vadium mit fünf Percent des nach den geforderten Preisen entfallenden Lieferungswerthes bei der Landes-Hauptcasse in Wien zu erlegen, und der darüber erhaltene Erlagschein in einem von dem gesigelten Offerte **abgesonderten** Umschlage dergestalt dem Ministerium für Landesvertheidigung einzusenden, daß von dem Erlagscheine Einsicht genommen werden kann, ohne das gesiegelte Offert selbst öffnen zu müssen.

Die unmittelbare Einsendung von Vadien an das Ministerium für Landesvertheidigung ist in keinem Falle gestattet, und würden derlei Vadien den Erlegern ohne weitere Berücksichtigung ihrer Offerte sofort zurückgestellt werden.

In jedem Offerte ist genau ersichtlich zu machen, daß das erlegte Vadium wirklich fünf Perzent des angebotenen Liferungswerthes beträgt, daher in dem Offerte der Gesammtlieferungswerth, sowie das davon mit fünf Percent berechnete Vadium bestimmt ausgedrückt sein muß.

Die Vadien derjenigen Offerenten, welchen eine Lieferung bewilligt wird, bleiben bis zur Erfüllung des abzuschließenden Contractes als Erfüllungscaution erliegen, eventuel werden dieselben auf fünf Perzent des Werthes des den betreffenden Offerente übertragenen restringirten Lieferungsquantums reducirt.

Die Lieferungs-Ersteher haften überdieß für die genaue Erfüllung ihrer Lieferungs-Verbindlichkeit mit ihrem ganzen beweglichen und unbeweglichen Vermögen.

Offerte, für welche das entfallende Vadium nicht vollzählig erlegt wurde, werden unberücksichtigt gelassen.

Es steht jedem Offerenten frei, auf beide Gruppen zu offeriren

In jedem Offerte muß genau angegeben sein, in welche der beiden Gruppen die offerirten Artikel gehören.

Jeder Offerent muß das Quantum des offerirten Artikels in Ziffern und Buchstaben, endlich bei jedem einzelnen Artikel den loco der Einlieferungs-Station geforderten Preis per Stück oder Paar in Ziffern und Buchstaben deutlich und ohne Radirung oder sonstiger Correctur im Offerte angeben.

Die Entscheidung über die eingelangten Offerte behält sich das k. k. Ministerium für Landesvertheidigung vor, und wird die Lieferung jenen Concurrenten und für jene Artikel übertragen werden, bezüglich welcher dem Aerar — bei gleichzeitiger Rücksichtsnahme auf die Leistungsfähigkeit oder bis nunzu bewiesene Verläßlichkeit des Offerenten — nach dem Befunde der dießfalls zusammentretenden Commission der größere Vortheil geboten ist.

Im telegrafischen Wege oder nach dem oben festgesetzten Präclusiv-Termine eingelangte Offerte, ferner diejenigen Anbote, welche ohne Angabe der Lieferungs-Gegenstände und Preise blos in Allgemeinen einen Percentennachlaß auf die Preise anderer Concurrenten zugestehen, werden nicht berücksichtiget, die Bedingung aber, nur die Lieferung sämmtlicher Sorten übernehmen zu wollen, wird als nicht beigesetzt betrachtet, und kann das dem Landwehr Aerar im §. 9 der Bedingnisse vorbehaltene Recht zur **theilweisen** und restringirten Annahme des Offertes nicht beirren.

Die Bezahlung der eingelieferten Artikel wird in Bankvaluta bei der k. k. Landeshauptcasse in Wien geleistet.

Die Einlieferung der Sorten hat mit 16 Mai 1876 zu beginnen, und in weiteren zwischen dem Lieferanten und der Uebernahms-Commission beziehungsweise dem Monturs-Depot zu vereinbarenden bestimmten Fristen derart fortgesetzt zu werden, daß der Ersteher bis Ende Juli 1876 seine Lieferungs-Verbindlichkeit vollständig erfüllt hat

Die Muster, Patronen und Confections-Beschreibungen der einzuliefernden Artikel der Gruppe A sind bei den k. k. Landwehr-Bataillonen in Wien, Brünn, Graz, Prag und Lemberg einzusehen.

Die Artikel der Grupe B dagegen müssen in Farbe, Form, Qualität und Größeneintheilung den für die Cavallerie des k. k. stehenden Heeres vorgeschriebenen Sorten völlig conform sein.

Die Handels- und Gewerbekammern der im Reichsrathe vertretenen Königreiche und Länder, sowie die Landwehr-Bataillone Nr. 1 bis 78 werden gleichzeitig mit einer Anzahl Exemplare der vorliegenden Kundmachung und der dazu gehörigen besonderen Bedingnisse vom 27 December 1875 betheilt, um die sich hiefür interessirenden Unternehmer hievon Einsicht nehmem zu lassen.

Offert-Formulare.

Ich Endesgefertigter erkläre hiemit, die von dem k. k. Ministerium für Landesvertheidigung in Wien bezüglich der Lieferung fertiger Monturs- und Ausrüstungs Sorten für die k. k. Landwehr aufgestellten allgemeinen und besonderen Bedingniße vom 27 December 1875 eingesehen zu haben und erbiete mich, unter Einhaltung dieser Bedingungen nachfolgend benannte mustermäßige, fertige Artikel liefern zu wollen, und zwar:

Gruppe A.

Bei der k. k. Landwehr-Monturs-Uebernahms-Commission in Wien einzuliefern.

Mäntel für Infanterie ohne Knöpfe, den fertigen Mantel à (schreibe Gulden und Kreuzer).

Paar Halbstiefel, das fertige Paar à 2c.

Ein Stück completer Kalbfelltornistersack allein, sammt Annähen der von der Landwehr-Verwaltung beizustellenden Beriemung und sammt Beigabe des zum Annähen derselben erforderlichen Mitteldings.

Gruppe B.

Beim k. k. Monturs-Depot des stehenden Heeres Nr. 1 in Brünn einzuliefern.

Cavallerie-Patrontaschen allein, das fertige Stück à

Für dieses Offert hafte ich mit dem laut abgesondert vorgelegten Erlagsscheines bereits erlegten Vadium.

Unterschrift: Vor- und Zuname, Gewerbe und genaue Adresse des Offerenten.

Auf dem Umschlage.

Offert des N. N., wohnhaft in N.. auf die Lieferung für die k. k. Landwehr auf Grund der Kundmachung vom 27 December 1875.

An das Präsidium des k. k. Ministeriums für Landsvertheidigung in Wien.

Beiliegend im abgesonderten Umschlage der Erlagsschein über das breits erlegte Vadium.

Wien, am 27 December 1875.

Vom k k Ministerium für Landesvertheidigung.

(47 3—3) **Kundmachung.**

Z. 5220. Zur Hereinbringung der durch Dawid Rosenbek ersiegten Forderung von 169 fl. 50 Kr. ÖW. und der gegenwärtigen Executionskosten von 3 fl. 36 Kr wird die öffentliche Feilbietung der dem Schuldner Dmytro Werbha gehörigen, sub CN. 47 in Stecowa gelegenen, keinen Tabularkörper bildenden Realität und zwar am 14 Jänner, 10 Februar und 16 März 1876 jedes Mal um 10 Uhr V. M. bei diesem Gerichte mit dem bewilligt, daß das Feilbietungsobjekt bei zwei ersten Terminen nur um den Kaufpreis beim dritten auch unter demselben wird veräußert werden. Die übrigen Lizitationsbedingnisse sind bei der h. g. Registratur zu sehen.

K. k. Bezirks Gericht.

Śniatyn den 3 December 1875.

(118 2—3) **Edykt.**

L. 5408. Dnia 14 grudnia 1875, dnia 1 lutego 1876 i dnia 4 kwietnia 1876 zawsze o godzinie 11 przed południem odbędzie się na rzecz kredytowego zakładu włościańskiego w tutejszym sądzie publiczna sprzedaż realności pod l. k. 35 w Kołokolinie położonej nietabularnej.

Cena szacunkowa 200 złr. w. a.

Wadyum 20 złr. w. a.

Bliższe warunki są do przejrzenia w aktach.

C. k. Sąd powiatowy

Wojniłów dnia 16 września 1875.

(16 2—3) **Edykt.**

L. 1 485. C. k. Sąd obwodowy zawiadamia Nikodemę Trzcińską z miejsca pobytu niewiadomą, że z przyczyny wniesionego przeciw niej przez Józefa L. Szapirę pozwu o zapłacenie sumy wekslowej 462 zł. 60 ct. w. a. z pn. adwokat Dr. Heyne z zastępstwem przez adwokata Dra Billeta kuratorem dla niej ustanowionym został, że przeto jej rzeczą będzie, temuż kuratorowi potrzebną informacyę udzielić lub innego zastępcę sobie obrać i o tem Sądowi donieść.

Złoczów dnia 30go grudnia 1875.

(5285 3—3) **Edykt.**

L. 6?951. C. k. Sąd krajowy we Lwowie wiadomo czyni, iż uchwałą tuż sądową z dnia 24 grudnia 1874 l. 66971 zezwolono na zaintabulowanie Dawida Bojdek za nieograniczonego właściciela majętności Maryanka Mikołajowska w stanie czynnym tejże majętności.

Powyższa uchwała doręcza się więc z życia i miejsca pobytu niewiadomym Karolowi i Mieczysławowi Parzelskim do rąk równocześnie w osobie adwokata dra Horwata z zastępstwem adwokata dra Bobownika ustanowionego kuratora.

Wzywamy niniejszym edyktem p. p. Karola i Mieczysława Parzelskich, aby w należytym czasie u ustanowionego kuratora lub też w sądzie osobiście lub przez innego zastępcę się zgłosili i celem przestrzegania swoich praw stosownych środków użyli, ile że z zaniechania wyniknąć mogące niekorzystne skutki sobie przypisać będą musieli.

Lwów dnia 28 sierpnia 1875.

(5303 3—3) **Obwieszczenie.**

L. 4691. C. k. Sąd powiatowy w Rożniatowie ogłasza, że celem zaspokojenia wywalczonej przez Mojżesza Laufera kwoty 260 złr. a. w. z przynależytościami, sprzedaną będzie w zabudowaniu sądowem realność Stefana Łakatyr pod Nr. 187 i część realności Ilka Bejko pod Nr. 333 w Swaryczowie położone, w dniu 25 stycznia, 15 marca i 16 maja 1876, każdym razem o 10 godzinie rano, w trzecim terminie także niżej ceny szacunkowej

Resztę warunków i akt ocenienia można przejrzeć w tutejszym Sądzie.

Z c. k. Sądu powiatowego.

Rożniatów 5 grudnia 1875.

(29 3—3) **Edykt.**

L. 64252. C. k. Sąd krajowy jako handlowy we Lwowie wiadomo czyni, iż nadesłany przez c. k. Sąd powiatowy w Mikołajowie protokół egzekucyjnego zajęcia i oszacowania ruchomości w sprawie spółki komisowej dla rolnictwa i przemysłu rolniczego Krasicki, Krasiński i Spółka przeciw Karolowi i Mieczysławowi Parzelskim, peto 700 złr. a. w. z pn.. na dniu 1 lutego 1875 r. sporządzony, uchwałą z 10 marca 1875 L. 1258? do wiadomości Sądu przyjętym został.

Powyższą uchwałę doręcza się z życia i miejsca pobytu niewiadomym Karolowi i Mieczysławowi Parzelskim, do rąk równocześnie w osobie adwokata dra Balka, z zastępstwem adwokata dra Bobownika, ustanowionego kuratora.

Wzywamy niniejszym edyktem pp. Karola Parzelskiego i Mieczysława Parzelskiego, aby w należytym czasie u ustanowionego kuratora lub też w Sądzie osobiście, albo przez innego zastępcę się zgłosili i celem przestrzegania swoich praw stosownych środków użyli, ileże z zaniechania wyniknąć mogące niekorzystne skutki sobie przypiszą.

Z c. k. Sądu krajowego jako handlowego.

Lwów dnia 17 grudnia 1875.

Doniesienia prywatne.

K. k. privilegirte allgemeine

österreichische Boden-Credit-Anstalt.

Bei der am 3. Jänner 1876 stattgehabten **achtzehnten Ziehung** der 5% igen **Staats-Domänen-Pfandbriefe** wurden nachfolgende Nummern gezogen:
Nr. 1 bis 100, Nr. 35,701 bis 35,800, Nr. 35,901 bis 36,000, Nr. 37,501 bis 37,600, Nr. 53,101 bis 53,200, Nr. 88,901 bis 89,000, Nr. 104,701 bis 104,800, Nr. 200,201 bis 200,300, Nr. 219,701, bis 219,800, Nr. 231,001 bis 231,100, Nr. 244,001 bis 244,100, Nr. 252,801 bis 252,900, Nr. 279,801 bis 279,900 Nr. 296 201 bis 296,300, Nr. 343,101 bis 343.200, Nr. 389,801 bis 389,900, Nr. 437,901 bis 438,000, Nr. 439,101 bis 439,200. Nr. 466,501 bis 466,600, Nr. 477,901 bis 478,000.

Die Rückzahlung dieser gezogenen Pfandbriefe erfolgt vom 1. März 1876 an bei den **Cassen der Anstalt** in **Wien** und **Paris.**

Die Verzinsung dieser Pfandbriefe hört mit 1. März 1876 auf.

Nachverzeichnete bei den früheren Ziehungen verloste Staats-Domänen-Pfandbriefe sind bis heute nicht eingelöst worden.

Nr. 4,901—4,935, 4,967, 4,986—4,994, 6,306, 6,380—6,400, 6,554, 6,570—6,572, 6,574, 6,585—6,590, 7,737—7,738, 7,741—7,743, 8,844, 8,846, 9,881—9,891, 9,898—9,900, 10,614—10,615, 10,616—10,622, 10,626—10,629, 10,631, 10,642, 10,644—10,657, 10,688—10,696, 13,801—13,900, 16,234—16,235, 16,237—16,243, 16 289—16,290, 18,618—18,650, 18,695—18,700, 26,923, 26,926, 26,928, 26,934—26,940, 26,973—26,982, 27,228—27,229, 31,301, 31.306, 31,308—31,310, 31,322—31,324, 31,382—31,383, 31,400, 31,801—31,811, 36,478—36,481, 43,001, 43,022—43,024, 43,082, 43,084—43,085, 43,091—43,094, 43,561—43,562, 48,801—48,805, 48.811, 48,814, 48,869—48,871, 48,?76—48,877, 49,955—49,957, 49,959, 49,999—50 000, 52,101—52,120, 52,145—52,146, 56,637—56,641, 62,581—62,600, 64,847—64,848, 79,102—79,115, 79,130, 80 201—80,202, 80,207—80,208, 80,225, 80,233—80,252, 80,287—80,288, 82 872—82,880, 83 301—83,305, 83.312, 83,322—83,326, 83,330—83,333, 83,335—83,336, 83,338, 83,340, 83,342—83,343, 83,348—83,349, 83,359—83,371, 83,377—83 378, 83,400, 86 335, 93,901—93,902, 93,907—93,909, 93,937—93,953, 93,956, 93,962—93,981, 93,996—93,997, 95,913—95,943, 95,946—95,961, 95,970, 98,001—98,002, 98,007—98,043, 98,055—98,056, 98,078—98,092, 98,096—98,098, 98,430—98,431, 98,487—98,496 110 108, 110,113—110,121, 110,141, 110,144—110,153, 110,159—110,160, 110,163, 112,802—112,807, 112 811—112,812, 112,821—112,823, 112,840—112,849, 112.852, 112,876—112,880, 112,882—112,894, 119,701—119,705, 119,754—119,755, 120,501—120,513, 120,521, 120,523—120,525, 120,528, 120,531, 120,556—120,561, 120,566, 120,571—120,575, 120,579, 120,581—120,585, 120,591, 122,601—122,610, 122,617, 122,619, 122.621—122,624, 122,628—122,633, 122,637—122,646, 122,650—122,659, 122,664, 122,671—122,691, 122,695—122,698, 125.001—125,051, 125,059—125 075, 126,723, 126,742, 126,745, 126,769, 126,775, 126,787—126,788, 131,971—131,974, 131,979 131,986—131,989, 151,526, 154,401—154,408, 154,414—154,426. 154,431—154.433, 154,445—154,446, 154,448—154 449, 154,454—154,462, 154,467—154,474, 154.478, 154,484, 154,493—154,495, 155,802—155,803, 155,806—155,807, 158,798—158,800, 159,920—159,923, 159,925—159,927, 159,958 159,966, 159,977, 166,824—166,825, 166,852—166,853, 166,861—166,862, 167,902, 167,908, 167,910—167,918, 167,926—167,944, 167,946—167,954, 167,958, 167,966, 167,982—167,985, 167,987—167,989, 167,992, 170,367, 176,003—176,008, 176,021—176,028, 176,033—176,048, 176,054—176,075, 176,087—176,094, 177.326—177,331, 177,342, 177,368—177,374, 177,386, 177,394—177,395, 179,409, 179,422, 179,425, 179,438—179,442, 179,465, 179,470—179,473, 179,475—179,479, 180,316—180,319, 180,325—180,329, 180,334—180,335, 180,337—180,339, 180,342, 181,626, 181,639—181.646, 181,650, 181,657—181,660, 181,696—181,698, 189,501—189,525, 189,535—189.550, 189,552—189,554, 189,568—189,571, 189,574—189,575, 192,813, 192,836, 192,897—192,899, 194,411, 194,483—194,487, 194,805—194.810, 194,813, 194,815—194,845, 194,864—194,866, 195,330. 195,355—195,366, 195.377—195,379, 196,150, 196,174—196,180, 196,191—196,200, 201 638, 201,648—201,652, 201,670—201,675, 201.677, 201,690—201,696, 201,902—201,906, 201,916, 201.988, 201,993, 206,024—206,030, 206,083, 209,601—209,613, 209,627—209,632, 209,634, 209,636—209,639, 209,641—209,646, 209,653, 209,655—209,656, 209,662—209 663, 209,673—209,674, 209.676, 209,679—209,681, 209.683, 209,686—209,687, 214,901—214.950. 214.962—214.963, 214,968—215.000, 220,728, 223,763—223,783, 223,901, 223,907—223,908, 223,925, 223,942—223,943, 223,945, 223 960, 223,962, 223,976 223,977, 226,853—226,854, 226,856, 226,894, 226,898, 228,509—228,512, 228,522, 228,549—228.563, 228,585, 228,770, 228,796—228,797, 230,717—230,718, 230,728—230,743, 230,761, 230,764—230,768, 230,770, 233,001—233,006, 233,017, 233,022, 233,032—233,033, 233,035, 233,038—233,039, 233,041, 233,043, 233,048, 233,098—233,100, 234,294, 234,296—234,300, 235,915—235,916, 235.993, 235,995, 242,185—242,200, 249,050, 249,381, 250,603—250,606, 250,616—250,617, 250,620—250,621, 250,624—950,625, 250,653—250,654, 250,660—250,664, 250,683—250,686, 250,692—250,694, 250,696—250,698, 251,303—251,307, 251,310—251,329, 251,332—251,339, 251,348—251,351, 251,362—251,367, 251,374, 251,3?2—251,384, 251,391—251,392, 251,394—251,400, 252,318—252,324, 252,384—252,385, 259,415—259,465, 259,479—259,500, 266,501—266,509, 269,341, 272,901—272,910, 273,608—273,615, 274,519,—274,521, 274,536, 274,549—274,552, 274.561—274,562, 274,581, 274,596, 274,598—274,599, 274,812, 274,840—274,847, 274,871—274,877, 282,514—282,526, 282,529—282,530, 285,401, 285,441—285,450, 285,368—285,476, 286,405—286,414, 286,426—286,432, 286,441—286,453, 286,457—286,470, 286,473—286,485, 286,488—286,499, 289,929—289,950, 289,986—289,988, 291,616, 291,638, 291,646—291.648, 291.658—291,660, 291,663—291,664, 291,667, 291,685—291.690, 291,693—291,694, 293,801, 293,803, 293,811—293,815, 293,817—293.830, 298.413, 298,416—298,428, 298,432—298,440, 298,444—298,455, 298 461—298,464, 298,472—298,474, 298,499, 306,262—306,273, 307,402—307,404, 310,044—310,046, 310,049—310,050, 310,823—310,824, 312,063—312,092, 312,816—312,817, 312,820—312,821, 312,886—312.888, 318,001—318,010, 318,033—318,034, 318,036—318,041, 318,048—318,049, 318,051—318,100, 318,101—318,170, 318,709—318,710, 321,621, 322,507—322,510, 327,321, 327,325, 327,380, 327,385—327,394, 327.396—327,398, 327,406, 327,431, 327,441—327,450, 327,455—327,465, 327.475, 330,410 330,412, 330,475, 334,042—334,048, 334,096—334 097, 338,649—338,650, 338,652, 338,676, 338.680—338.681 338,696—338,700, 340,102—340,106, 340,111—340.113, 340,120—340,132, 340,141—340.156, 340,161—340,166, 340,200. 343,005—343,010. 343,013—343,023, 343,029—443,039, 343,0?6—343.047, 343,057—343,058, 343,?79—343,081, 343,092, 343,098, 356,225, 356,227—356,228, 356,232—356,233, 356,236—356,237, 356,241—356.243, 356,245, 356 248—356,249, 356,253—356,255, 356,259—356,264, 356,270—356,275, 356,281—356.290, 356,402—356,403, 356,405—356,475—356,476, 356,484—356,487, 357,506—357,510, 357,526—357,5?5, 357,596—357,600, 363,214, 363,243—363.244, 363,625—363,628, 363,639—363,644, 363,669—363,678, 363,696, 364,310—364,317, 564,358—364,367, 364,375 364,400, 367,662—367,663, 367,667, 367,682—367,684, 375,226—375,235, 375,238, 375,242—375,244, 375,376, 384,8?1—384 836, 384,855, 384,865—384,868, 384,880, 384,883—384,884, 388,771—388,772, 388,776—388,777, 389,949, 389,974—489,981, 391,417—391,424, 391,426—391,428, 391,445—391,452, 391,461—391,479, 391,492—391,493, 391,817—391,819, 391,838—391,839, 392,068—392,069 392,082—392,093, 392,095—392,098, 494,515—394,520, 394,530—394,531, 394 556, 394,561—394,565, 394,570—394,572, 394,577—394,592, 404,640—404,642, 404,645—404648, 404,657, 404,673, 404,677, 404,686—404,700, 404,908, 404,910—404,914, 404,956—404,958, 412,710—412,712, 412,720, 412,745, 412,749—412,751, 412,762—412,764, 412,790—412,800, 421,654—421,678, 421.689—421,700, 422,037, 422,052, 422,054—422,055, 422,069, 422,430—422,433, 422,441—422,442, 422,448, 422,469—422,472, 422,491—422,494, 423,301—423,322, 423,326, 423,394, 423,810—423,844, 423.852—423,857, 427,954—427,955, 427,962—427,971, 427,982—427,985, 427,990—428,000, 428,627, 428,671 428,672, 428,683, 428,695—428,698. 430,264, 434 416, 434,422—434,425, 434,437—434,438, 434,440, 434,446, 434,450, 435,107—435,108, 435,140—435,144, 435,148—435,152, 435,169, 435,171, 435.174, 435,179—435,185, 435,805—435,806, 441,902—441,941, 441,973, 454,824—454,832, 454,836—454,838, 454,843, 454,859—454,860, 454,864, 454,869—454,871, 454,873—454,875, 454,879—454,900, 457,708—457.710, 457,778—457,785, 457,791—457,800, 462,628—462,633, 463,808—463,815, 463,859—463,878, 465,672—465,688, 470.730, 470,736—470,737, 470,748—470,750, 470,752, 470,772—470,775, 471,195—471,200, 472,513—472,522, 473,443, 473,486, 473,491—473,493, 473,500, 474,412 474,413, 474,419, 474,422—474,431, 474,433—474.435, 474,580—474,585, 479,574—479,587, 479,653—479,655, 481,288—481,293, 481,297, 482,101—482,104, 482,123—482,128, 482,132—482,134, 482,141—482,149. 482,178, 486,269—486,270, 488,123—488,124, 488,151—488,160. 488.176—488,200, 489,939, 489,941—489,942, 490,637.

Bei der am 3. Jänner 1876 stattgehabten **zehnten Ziehung** der 5%igen Bank-Valuta **Communal-Obligationen** der **k. k. priv. allg. österr. Boden-Credit-Anstalt** wurden nachfolgende Stücke gezogen:

à fl. 100: Nr. 11, 595.

à fl. 1000: Nr. 317, 733, 882, 955, 1111.

Die Rückzahlung der gezogenen Bank-Valuta **Communal-Obligationen** erfolgt vom 1. April 1876 an bei der **Cassa der Anstalt in Wien.**

Die Verzinsung dieser Bank-Valuta Communal-Obligationen hört mit 1. April 1876 auf.

Nachverzeichnete bei der früheren Ziehung verloste Communal Obligationen sind bis heute nicht eingelöst worden:

à fl. 100: Nr. 170, 184.

à fl 1000: Nr. 107, 111, 318, 368, 490.

L. 166. (123 1—3)

Ogłoszenie konkursu.

W celu obsadzenia posady

Dyrektora budownictwa miejskiego

przy Magistracie krakowskim,

ogłasza się na mocy uchwały Rady miejskiej z dnia 23 grudnia 1876 konkurs, po dzień 10 lutego 1876 r. trwający.

Ubiegający się o tę posadę, do której płaca złr. 2.000 i dodatku służbowego złr. 500 są przywiązane, winni są podania swoje do Rady miejskiej, na ręce Prezydenta miasta, wystosować i w takowych wykazać: wiek, miejsce urodzenia i przebieg życia, oraz dołączyć świadectwa z ukończonych nauk technicznych, odbytej praktyki budowniczej, głównie zaś wykazać się wykonaniem przez siebie budowami.

Kandydaci spokrewnieni lub spowinowaceni z urzędnikami Magistratu krakowskiego, winni są stopień pokrewieństwa lub powinowactwa wykazać.

Nadmienia się wreszcie, że urzędnikom Magistratu krakowskiego zapewnione jest prawo do emerytury według korzystniejszego niż dla urzędników Państwa, przez Radę miejską uchwalonego statutu emerytalnego.

Kraków, dnia 24 grudnia 1875.

Prezydent miasta:

Dr. Zyblikiewicz.

Z drukarni E. Winiarza we Lwowie.